

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

Torsdag den 28. februar 2013 kl. 17.30**Dagsorden:**

1. Godkendelse af dagsordenen
2. Prioritering af Københavns Kommunes internationale medlemskaber (2012-188459)
3. Endelig vedtagelse "Tillæg 1 til lokalplan 375 Elværksgrunden" (2012-164446)
4. Kommuneplantillæg med VVM for køleanlæg i Den Hvide Kødbø (2013-7450)
5. Modtagelse af skulptur til placering på Valby Tingsted (2012-174772)
6. Projekteringsbevilling til midlertidige pavilloner for Skolen i Sydhavnen (2011-72893)
7. Anlægsindstilling vedr. oprettelse af seks nye pladser på Krisecentret Baltic (2012-177188)
8. Udpegning til SØPU bestyrelse 2013 (2013-34378)
9. Indkaldelse af stedfortræder for Iben Wiene Rathje (2013-42339)
10. Røkering i udvalg (2013-42317)
11. Forespørgsel til overborgmesteren om flere parkeringspladser (2013-39396)
12. Forespørgsel om initiativer i folkeskolen om chikane og had mod jøder (2013-37383)
13. Forespørgsel om Københavns integrationsindsats (2013-37368)
14. Medlemsforslag om forskønnelse af "Latinerkvarteret" samt området omkring Vor Frue Kirke (2013-36436)
15. (FORTROLIG): Opgradering af operativsystem på administrative pc'er (2013-1498)
16. (FORTROLIG): Salg af matr.nr. 484 Kongens Enghave beliggende Molestien 4, 2450 København SV (2012-97637)
17. (FORTROLIG): Sundbyøsterhal II - Fællesindstilling om salg af grund og køb af idrætshal (2012-181053)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Mødet er åbnet. God aften.

Jeg har modtaget afbud fra Ikram Sarwar – det minder mig om, at jeg lige skal bede om, at man skruer lidt ned for samtalerne – og fra Margrethe Wivel, der begge er forhindret på grund af arbejde. Jeg har ligeledes modtaget afbud fra Lise Thorsen, der er på tjenesterejse. Derudover har jeg modtaget afbud fra Jonas Bjørn Jensen og Marialise Rømer, der begge er forhindret på grund af ferie. Jeg har også modtaget afbud fra Lars Berg Dueholm, der er forhindret på grund af sygdom.

Så skal jeg benytte lejligheden til at byde velkommen tilbage til arbejdet til Bo Normander efter endt orlov. Velkommen tilbage.

(Forsamlingen rejste sig)

1. Godkendelse af dagsordenen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 15 sager. Derudover er der i dag publiceret 2 sager til behandling uden for dagsordenen. Sagerne vedrører indkaldelse af stedfortræder og rokering i udvalg.

Jeg skal foreslå, at vi tager sagerne uden for dagsordenen før punkt 11. Derudover skal jeg foreslå, at dagsordenens punkt 8 tages af dagsordenen, da sagens indhold allerede er håndteret af Borgerrepræsentationen på mødet den 17. januar i år.

Er der nogen, der har bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er dagsordenen godkendt.

Dagsordenen blev herefter godkendt.

2. Prioritering af Københavns Kommunes internationale medlemskaber (2012-188459)

Indstilling om,

1. at Københavns Kommune bliver medlem af STRING-samarbejdet om Femern Bælt, samt
 2. at Københavns Kommune melder sig ud af Union of Capitals of the European Union (UCEU) gældende fra 2013.
- (Økonomiudvalget)

Heidi Wang (I): Jamen min gode formand er syg, jeg er alene hjemme, så må jeg jo spørge lidt.

Lidt over en halv million er mange penge, men hvis man bruger dem til det rigtige formål, så er det ikke engang dyrt. Men derfor vil jeg gerne spørge om, hvad glæde for Københavns borgere, og hvad man bruger pengene til.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Er der flere, der har bemærkninger? Jeg tror ikke rigtig, vi forstod spørgsmålet. Hvis Heidi Wang lige vil præcisere spørgsmålet, gerne heroppefra.

Heidi Wang (I): Det er derfor min gode formand er så bange for, at jeg er alene hjemme, at jeg ikke kan få stillet de rigtige spørgsmål.

Jeg spørger overborgmesteren en gang til: Hvad bruger man den her halve million til? Er det til at ansætte embedsmænd eller hvad, og hvilken glæde får skatteyderne ud af det?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Det fremgår af sagsfremstillingen, at det her drejer sig om, at Københavns Kommune melder sig ind i STRING-samarbejdet, som er det samarbejde, som er bygget op mellem Region Sjælland og Region Hovedstaden, Region Skåne, Schleswig-Holstein og så Hamborg, om det at sikre, at når vi får den faste forbindelse under Femern Bælt, så sørger vi for at udnytte de mange erhvervmæssige og vækstmæssige muligheder, der ligger i, at den faste forbindelse etableres.

Så er det selvfølgelig også at forberede os rigtig godt, også ved, kan man vel godt tillade sig at sige her i salen, at lobbye både hos regeringen i Berlin og hos den danske regering for at opgradere forbindelserne mellem København og Hamborg, sådan at vi får højhastighedsforbindelser på togområdet mellem de to byer, sådan at vi kan komme ned på en rejsetid på 2½ time.

Det er det, det drejer sig om. Det er altså, at Københavns Kommune melder sig ind i STRING-samarbejdet. Vi har været observatører indtil nu, men nu tager vi så skridtet fuldt ud, hvis Borgerrepræsentationen siger ja til det her, til, at Københavns Kommune melder sig ind i det efterhånden meget veletablerede STRING-samarbejde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**3. Endelig vedtagelse "Tillæg 1 til lokalplan 375 Elværksgrunden" (2012-164446)**

Indstilling om,

1. at lokalplan "Tillæg 1 til lokalplan 375 Elværksgrunden" (bilag 1) med tilhørende tillæg til kommuneplan 2011 (bilag 1) vedtages endeligt med ændringer til lokalplanen som foreslået i afsnittet Løsning, primært at passagen bliver en mulighed, og at byggefeltet ændres. (Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**4. Kommuneplantillæg med VVM for køleanlæg i Den Hvide Kødby (2013-7450)**

Indstilling om,

1. at forslag til tillæg til Kommuneplan 2011 samt tilhørende VVM-redegørelse og miljøvurdering "Omlægning af køleanlæg i Kødbyen" vedtages med henblik på offentlig høring. (Økonomiudvalget og Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**Teknik- og Miljøudvalgets protokolbemærkning fra udvalgets behandling blev videreført:**

"Udvalget ønsker, at spørgsmålet om den delvise lukning af Staldgade ved ammoniak-køleanlægget pga. sikkerhedshensyn skal indgå i høringen."

Der blev givet frist for afgivelse af mindretalsudtalelser til mandag den 4. marts 2013 kl. 12.00.
=====**5. Modtagelse af skulptur til placering på Valby Tingsted (2012-174772)**

Indstilling om,

1. at Københavns Kommune modtager Hanne Varmings skulptur "Kone med hundene" som gave til opstilling på Valby Tingsted. (Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**6. Projekteringsbevilling til midlertidige pavilloner for Skolen i Sydhavnen (2011-72893)**

Indstilling om,

1. at formålet med puljen til ekstraarbejder og afhjælpende foranstaltninger på skole- og fritidsområdet udvides således, at puljen også kan anvendes til opstilling af midlertidige pavilloner ved Skolen i Sydhavnen som konsekvens af branden på skolen d. 26. november 2012,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

2. at der gives en anlægsbevilling på i alt 500.000 kr. (2013 p/l) til projektering af midlertidige paviljoner ved Skolen i Sydhavnen. Der anvises dækning for beløbet på Børne- og Ungdomsudvalgets ramme, jf. tabel 2 i økonomiafsnittet.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

(Økonomiudvalgets beslutning eftersendes)

Cecilia Lonning (V): Denne sag er en af dem, der er rigtig ærgerlige. Ikke alene er det jo en ærgerlig sag, fordi der er tale om rigtig mange penge, og der er uklarhed om, hvem der så ultimativt skal betale. Man må også sige, at set ud fra et demokratisk synspunkt er det en sag, der er ærgerlig, fordi det igen er en sag, hvor man sidder som udvalgsmedlem og ikke kan få svar på de spørgsmål, man stiller.

Sagen blev behandlet i Børne- og Ungdomsudvalget den 6. februar, og alle de spørgsmål, vi havde til det helt centrale i denne her sag, nemlig om forsikringsdækningen, blev affejet, fordi vi fik at vide, at det kunne de tilstedeværende embedsmænd søreme ikke svare på, for det lå jo uden for deres ressort. Det kan også meget vel være, men så vil vi bare gentage den appel, vi har haft heroppe et par gange, om man da ikke kunne sørge for enten at preppe de her embedsmænd, så de rent faktisk vidste lidt om de forventelige spørgsmål, der ville komme i en sag, eller sørge for at indkalde assistance, så man kunne få svar på spørgsmålene.

Vi har så efterfølgende fået sendt et notat, der vel også nu er blevet sendt rundt til alle. Jeg må sige, at det rejser flere spørgsmål, end det besvarer. Vi forstår, at der har været, kan man sige, tvivl om, hvor ansvaret for det her rent faktisk ligger. Umiddelbart tyder det på, at det er Willis, der ikke har effektueret de aftaler, Københavns Kommune har indgået med Willis om forsikringsdækningen.

Der er også noget, der tyder på, at Københavns Kommune ikke selv har været fuldstændig up to speed så at sige. Kommunen har et par gange sendt nogle mails, fremgår det, 24. maj, 25. maj og 1. juni, og anmodet Willis om at bekræfte, at brandtillæggene fortsat var gældende. Det tyder på, at kommunen har haft en mistanke om, at der var noget, der ikke var i orden, men man har ligesom ikke gjort andet end måske at sende nogle mails. Tilsyneladende har man ikke fulgt op på det. Det ved vi ikke, for der står i det her notat, at kopi af korrespondancen er vedlagt; det er den ikke.

Så vi synes, man står lidt tilbage som almindeligt udvalgsmedlem og ved ikke rigtig hverken ind eller ud, hvad er egentlig sagen, er det Willis, der har fejlet, er det Københavns Kommune, der har fejlet? Vi ønsker derfor ikke at stemme for denne sag. Vi undlader og har en protokolbemærkning:

"Venstre stemmer imod denne sag, da vi finder det urimeligt, at Børne- og Ungdomsudvalgets ramme skal belastes med en anlægsbevilling på 500.000 kr., fordi Koncernservice og/eller kommunens forsikringsmægler Willis ikke har sikret en ordentlig eksekvering af den indgåede aftale om forsikringsdækning."

Indstillingen blev godkendt med 41 stemmer imod 4.

For stemte: A, B, C, F, I, O, Ø og Signe Goldmann (løsgænger).

Imod stemte: V.

Venstre afgav følgende protokolbemærkning til sagen:

"Venstre stemmer imod denne sag, da vi finder det urimeligt, at Børne- og Ungdomsudvalgets ramme skal belastes med en anlægsbevilling på 500.000 kr., fordi Koncernservice og/eller kommunens forsikringsmægler Willis ikke har sikret en ordentlig eksekvering af den indgåede aftale om forsikringsdækning."

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

7. Anlægsindstilling vedr. oprettelse af seks nye pladser på Krisecentret Baltic (2012-177188)

Indstilling om,

1. at der gives en anlægsbevilling på 600 t. kr. (2013 p/1) i 2013 til de nødvendige bygningsændringer i forbindelse med oprettelse af seks nye pladser på krisecentret Baltic,
2. at Socialudvalget tildeles et internt lån på 600 t. kr. til midlertidig dækning for anlægsbevillingen, jf. tabel 1 i Økonomiafsnittet. Lånet tilbagebetales i forbindelse med aprilprognosen 2013 gennem nedprioriteringer, servicereduktioner eller evt. mindreforbrug på øvrige driftsområder i Socialforvaltningen, samt
3. at der i 2013 af den samlede bevilling på 600 t. kr. (p/1 2013) overføres 597 t. kr. til Kultur- og Fritidsudvalget, mens den resterende del af bevillingen forbliver i Socialforvaltningen til at dække projektlederhonorar på 3 t. kr., jf. tabel 1 i Økonomiafsnittet.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Socialudvalgets budgetramme.

(Socialudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

8. Udpegning til SOPU bestyrelse 2013 (2013-34378)

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen udpeger administrerende direktør Katja Kayser til bestyrelsen for SOPU sundhed, omsorg og pædagogik, København og Nordsjælland, for den resterende del af funktionsperioden løbende til 1. maj 2014.

(Sundheds- og Omsorgsforvaltningen)

Sagen blev ved mødets start taget af dagsordenen.

=====

9. Indkaldelse af stedfortræder for Iben Wiene Rathje (2013-42339)

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2 af formandens indkaldelse af stedfortræder for Iben Wiene Rathje (udpeget af SF), der på grund af arbejde vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 6. marts 2013 og indtil videre.

2. stedfortræder Claus Staal (udpeget af SF) indkaldes med virkning fra den 6. marts 2013, da 1. stedfortræder Jane Alrø Sørensen er forhindret i at deltage i forsamlingens møder til 1. juli 2013.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

10. Røkering i udvalg (2013-42317)

Teknik- og Miljøudvalget

Meddelelse fra den store valggruppe om,

1. at Pernille Gaarde Bendix indtræder som midlertidigt medlem under Iben Wiene Rathjes orlov med virkning fra d. 6. marts 2013.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

Vestegnens Vandsamarbejde

Meddelelse fra den store valggruppe om,

2. at Pernille Gaarde Bendix indtræder som midlertidigt medlem under Iben Wiene Rathjes orlov med virkning fra d. 6. marts 2013.

Movias bestyrelse

Meddelelse fra den store valggruppe om,

3. at Pernille Gaarde Bendix indtræder som midlertidig suppleant under Iben Wiene Rathjes orlov med virkning fra d. 6. marts 2013.

Børn- og Ungeudvalget

Meddelelse fra den store valggruppe om,

4. at Klaus Mygind indtræder som midlertidig suppleant under Iben Wiene Rathjes orlov med virkning fra d. 6. marts 2013.

Den erhvervsdrivende fond "Det Kongelige Opfostringshus og Den Thorupske Stiftelse"

Godkendelse af,

5. at Karin Storgaard udtræder som medlem med virkning fra d. 1. marts 2013.

Meddelelse fra den store valggruppe om,

6. at Cecilia Lonning indtræder som medlem med virkning fra d. 1. marts 2013.

Kgs. Enghave Lokaludvalg

Godkendelse af,

7. at Anne-Lise Madsen (udpeget af området "Idræt/fritid/børn og unge II") udtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

8. at Thomas Pescali (udpeget af området "Andelsboliger") udtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

9. at Henrik Wiese (udpeget af Det Konservative Folkeparti) udtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

10. at Jan Dam (udpeget af Det Konservative Folkeparti) indtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

11. at Rasmus Halberg (udpeget af området "Ny bydel og erhverv 1") udtræder som 1. suppleant til lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

12. at Joan Jensen (udpeget af Ældreområdet) er udtrådt som medlem af lokaludvalget med virkning fra d. 31. december 2012.

Godkendelse af,

13. at Joan Jensen (udpeget af Ældreområde) indtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

Østerbro Lokaludvalg

Godkendelse af,

14. at Mikkel Søndergaard (udpeget af området "Miljø, by, erhverv") udtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

15. at Anet Beck Burchard (udpeget af området "Miljø, by, erhverv") indtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

Indre By Lokaludvalg

Indstilling om at det tages til efterretning,

16. at Ellen K. Lütken (udpeget af området "Ældre") er udtrådt som 1. suppleant til lokaludvalget med virkning fra d. 31. december 2012.

Godkendelse af,

17. at Ellen K. Lütken (udpeget af området "Ældre") indtræder som 1. suppleant til lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

Miljøpunkt Indre By og Christianshavns bestyrelse

Godkendelse af,

18. at Bent Lohmann udpeges som Indre By Lokaludvalgs repræsentant med virkning fra d. 28. februar 2013.

Amager Vest Lokaludvalg

Godkendelse af,

19. at Jan Sørensen (udpeget af området "Kultur & fritid 3") udtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

20. at Rasmus Pedersen (udpeget af området "Kultur & fritid 3") indtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

21. at Margit Larsen (udpeget af det Sociale område 5) indtræder som 2. suppleant til lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

22. at Henrik Eibye (udpeget af det Konservative Folkeparti) udtræder som 2. suppleant til lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

Vesterbro Lokaludvalg,

Godkendelse af,

23. at Ken Poulsen (udpeget af Enhedslisten) udtræder som 1. suppleant til lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

24. at Maja Makwarth (udpeget af Enhedslisten) indtræder som 1. suppleant til lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

25. at Lisa Clarke (udpeget af Enhedslisten) udtræder som 2. suppleant til lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

26. at Samuel Ben Israel (udpeget af Enhedslisten) indtræder som 2. suppleant til lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

Vanløse Lokaludvalg:

Indstilling om at det tages til efterretning,

27. at Ib Helge Rasmussen (udpeget af området Ældrerådet i Vanløse) er udtrådt som medlem af lokaludvalget med virkning fra d. 31. december 2012.

28. at Jan Thygesen (udpeget af området Ældrerådet i Vanløse) er udtrådt som 1. suppleant til lokaludvalget med virkning fra d. 31. december 2012.

29. at Hans Thomsen (udpeget af området Ældrerådet i Vanløse) er udtrådt som 2. suppleant til lokaludvalget med virkning fra d. 31. december 2012.

30. at Henning Ø. Lauritzen (udpeget af Dansk Folkeparti) er udtrådt af lokaludvalget med virkning fra d. 31. oktober 2012.

Godkendelse af,

31. at Nasir Mohammed (udpeget af Enhedslisten) indtræder som 1. suppleant til lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

32. at Hans Thomsen (udpeget af området "Ældre") indtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

33. at Jan Thygesen (udpeget af området "Ældre") indtræder som 1. suppleant til lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

34. at Iris Nielsen (udpeget af området "Ældre") indtræder som 2. suppleant til lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

35. at Søren Burchardt (udpeget af det Radikale Venstre) udtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

Lillehjemmets Sommerhusfond

Godkendelse af,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

36. at Iris Nielsen udpeges som Vanløses Lokaludvalgs repræsentant med virkning fra d. 28. februar 2013.

Valby Lokaludvalg

Indstilling om at det tages til efterretning,

37. at Susanne Nyboe (udpeget af Ældrerådet i Valby) er udtrådt som 1. suppleant i lokaludvalget med virkning fra d. 31. december 2012.

Godkendelse af,

38. at Susanne Nyboe (udpeget af området "Ældresagen") indtræder som 1. suppleant til lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

39. at Martin Boserup (udpeget af området "Kultur i Valby") indtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra d. 28. februar 2013.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

,

=====

11. Forespørgsel til overborgmesteren om flere parkeringspladser (2013-39396)

Vil overborgmesteren være med til at øge antallet af parkeringspladser i København ved at øge parkeringsnormen ved den kommende revision af kommuneplanen?

Jakob Næsager (C): Vi har jo efterhånden på hvert eneste BR-møde drøftet, hvordan vi får plads til alle de nye københavnere, der kommer til byen i de kommende år. Man kunne godt forestille sig, at der var en enkelt eller to af dem, der havde en bil med. Derfor synes vi, det er relevant, at vi udviser rettidig omhu og allerede nu tænker ind i byplanlægningen, hvordan vi får plads til det.

I vores nuværende kommuneplan står der, at i de stationsnære områder, bl.a. de områder, der er metrobetjent, må der maks. være 1 parkeringsplads pr. 200 m². Det betyder jo, at når vi kommer ud i Nordhavn og andre nybyggede områder, så vil der typisk kun være 1 parkeringsplads for hver 3 boliger, og det er i hvert fald for lidt i forhold til andelen af bilejerskab i København i dag.

Derfor kunne vi godt tænke os at vide, hvordan overborgmesteren tænker, at vi indretter byen og udviser rettidig omhu, når vi nu snart skal i gang med en revision af kommuneplanen, så at vi ikke ophober en masse parkeringspladser, som vi risikerer, at kommunen skal betale. Ved at vi udviser rettidig omhu og får lagt det ind i kommuneplanen, så er det jo dem, der bygger de nye boliger, der i givet fald skal sørge for, at der er parkeringsbetjening til de boliger, der bliver bygget.

Vi kan se af dagspressen, at overborgmesteren i pressen siger, at der skal være plads til biler og til nye københavnere. Men når vi sidder ved afstemningsknapperne her i salen og i udvalget, så oplever vi jo rask væk, at der bliver nedlagt parkeringspladser, bl.a. i Indre By omkring Sankt Annæ Plads, hvor der er nedlagt næsten 500 parkeringspladser.

Derfor kunne det være rigtig rart at vide, hvor vi har Socialdemokraterne, og hvor vi har overborgmesteren henne i denne sag. Er det, når der er festtaler, at vi skal have flere parkeringspladser, og er det også det, der er tilfældet, når vi laver kommuneplan, og vi sidder og skal stemme os igennem her og ved budgetaftaler? Så vi ser rigtig meget frem til overborgmesterens svar: Er der håb om, at de nye tilflyttere også har parkeringspladser?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg har modtaget denne forespørgsel fra Det Konservative Folkeparti, Venstre, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance, og den lyder:

"Vil overborgmesteren være med til at øge antallet af parkeringspladser i København ved at øge parkeringsnormen ved den kommende revision af kommuneplanen?"

Jeg anerkender fuldt ud, at mange københavnere har behov for at have en bil for at få deres hverdag til at hænge sammen, og vi kan jo også se et stigende bilejerskab blandt københavnere; det kan vi jo selvfølgelig ikke se bort fra. Vi ved alle sammen også, at vi har særlige udfordringer med parkeringsmulighederne i dele af byen, herunder på Østerbro. Samtidig er der store dele af erhvervslivet, som er afhængigt af, at medarbejderne og kunderne kan parkere i nærheden af virksomhederne.

Derfor skal vi naturligvis fortsat sikre, at københavnere og virksomhederne har rimelige parkeringsmuligheder, men det skal ske inden for vores målsætninger om en mere bæredygtig trafik i København. I kommuneplan 2011 er vores ambitiøse målsætning på lang sigt, at trafikken i København skal fordeles med maks. 1/3 biltrafik, mindst 1/3 kollektiv trafik og mindst 1/3 cyklisme.

Den målsætning skal vi efter min opfattelse holde fast i, for den underbygger vores ambition om at være en af verdens bedste byer at leve i, hvilket jo er en helt klar forudsætning for den flotte fremgang, som København har haft, med 50.000 nye indbyggere igennem de seneste 5 år og med en forventning om, at den her fremgang fortsætter frem mod 2025 med 107.000 nye indbyggere i København. Vi skal derfor fastholde linjen, hvor vi planlægger byudviklingen og udvikler den kollektive trafikbetjening på en måde, der begrænser pendlertrafikken i bil og understøtter brugen af metro, af busser, af tog og cykler.

På den baggrund mener jeg, at vi skal fastholde den overordnede linje, der er lagt på parkeringsområdet, og derfor ikke generelt lempe på parkeringsnormerne.

Når det er sagt, så mener jeg, at vi i forbindelse med kommuneplan 2015 skal se på, om det er muligt at skabe nogle mere fleksible parkeringsnormer. Med mere fleksible regler vil vi kunne tage stilling fra sag til sag og kunne tilpasse parkeringsnormerne ud fra de givne forudsætninger. På den måde kan vi i højere grad imødekomme de forskellige ønsker, som bygherrer og investorer har, for sagen er jo den, at grundejerne og investorerne og bygherrerne har vidt forskellige ønsker til parkeringsnormerne. Nogle mener, at parkeringsnormerne er for lave, men det er bestemt ikke altid sådan, at bygherre ønsker sig mere parkering, end normerne tillader. Der er faktisk mange, der ønsker at opføre væsentligt færre parkeringspladser, end de er tvunget til med de nuværende normer, fordi pladserne er dyre at etablere.

Skal vi f.eks. kræve en masse parkeringspladser, når vi bygger nye ungdomsboliger, når vi ved, at de færreste unge studerende har bil? Det synes jeg ikke. Omvendt har vi set eksempler på erhvervsbyggeri med dokumenteret behov for flere parkeringspladser, end parkeringsnormen umiddelbart lægger op til. Her synes jeg, at vi skal være åbne over for flere parkeringspladser.

Derfor mener jeg, at vi i arbejdet med kommuneplan 2015 skal være mindre optaget af matematik og faste parkeringsnormer. I stedet skal vi være optaget af at finde konstruktive og fleksible løsninger. Der skal være løsninger, der både kan imødekomme bygherres ønsker og tage udgangspunkt i den virkelighed, som er, og samtidig kan understøtte vores ambitiøse målsætning om mindre biltrafik og mere kollektiv trafik og mere cyklisme i København.

Nu var ordføreren for forespørgerne også inde på situationen omkring Sankt Annæ Plads, og det kunne fremstå, som om der var et misforhold mellem resten af Borgerrepræsentationen og Det Konservative Folkeparti. Jeg vil bare lige minde om, at alle partier, inklusive Det Konservative Folkeparti, i 2009 stemte for løsningen omkring Sankt Annæ Plads og p-huset i tilknytning til Skuespilhuset. Så at opfinde nu her i 2013, at der skulle være et misforhold mellem partierne i denne her sag, har jeg ingen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

forståelse for. Jeg vedstår mig mit partis stemmeafgivelse i 2009, og jeg går også ud fra, at Det Konservative Folkeparti ikke løber fra indgåede aftaler, der ligger tilbage i 2009.

Som sagt, min målsætning er at finde løsninger, der tager udgangspunkt i virkeligheden i byen. Jeg håber, at vi kan samles, når vi når dertil efter nyvalg til Borgerrepræsentationen, vi, der måtte være her på det tidspunkt, om at finde løsninger i fællesskab, der imødekommer de forskellige behov, som er i byen, for forskellige parkeringsnormer. Det er det, som vil være min besvarelse af den udmærkede forespørgsel, som Det Konservative Folkeparti, Venstre, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance har rejst her i dag.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så går vi over til de korte bemærkninger og spørgsmål til mig, og Iben Wiene Rathje er den første.

(Kort bemærkning).

Iben Wiene Rathje (F): I sit svar tager overborgmesteren meget udgangspunkt i bygherres behov, men der er jo også nogle behov, som byen har, nogle behov for bedre busbetjening og bedre busfremkommelighed og netop at facilitere cyklismen. Byen har også nogle behov for indretning af gaderummet i nye byområder, som skal gøre, at vi kan imødekomme de her satsninger på busfremkommelighed og bedre busbetjening, og som også kan gøre, at vi kan fastholde den her 1/3 cyklismemålsætning og måske endda blive endnu mere ambitiøse på det.

Så på den måde er det ikke kun bygherre, der har nogle behov i forhold til parkeringsnormer. Det er også byen for slet og ret at kunne rumme alle de trafikanter, der kommer i en storby, når vi er så mange mennesker.

Så derfor kunne jeg godt tænke mig, at overborgmesteren ville forholde sig mere til den del af det, og selvfølgelig også til, hvordan vi i den øvrige by også kommer i mål med alle de her gode viljer, vi har med hensyn til kollektiv trafik og cyklisme.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jeg vil sige tak til overborgmesteren for redegørelsen. Men jeg synes nu ikke, der var så meget nyt i det, overborgmesteren sagde. Overborgmesteren nævnte noget om, at han anerkender københavnernes behov, der var særlige udfordringer. Der blev nævnt Østerbro, men mange andre steder i byen er der også behov for flere parkeringspladser, hvis overborgmesteren ikke skulle have opdaget det.

Overborgmesteren talte også om erhvervslivet, og det er vigtigt, at vi i hvert fald også tilgodeser erhvervslivet.

Så ved jeg ikke, hvad jeg skal synes om den bemærkning, overborgmesteren kom med, om rimelige parkeringspladser. Er det det, der er behov for, eller er det bare, som det har været hele tiden? Jeg føler nærmest, at det er status quo for den holdning, vi har nu, og det bryder Dansk Folkeparti sig overhovedet ikke om. Vi synes ikke, der er nok parkeringspladser, vi synes, der skal skabes flere parkeringspladser i byen.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til Jakob Næsager.

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Tak for det og tak til overborgmesteren for redegørelsen.

Nu nævnte overborgmesteren dem af os, der måtte sidde efter valget. Jeg havde egentlig fået fornemmelsen af, at overborgmesteren ikke ville genopstille, i og med at vi ikke kan leve op til pasningsgarantien. Men lad det nu ligge, det kan vi tage en anden dag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

Med hensyn til Sankt Annæ Plads står vi fuldt og helt bag etableringen af parkeringshuset på Sankt Annæ Plads. Der hvor vi ikke er med, er nedlæggelsen af de 500 gadeparkeringspladser i kvarteret.

Overborgmesteren siger, at vi har en målsætning om, at maks. 1/3 af trafikken må foregå som biltrafik. Undsiger overborgmesteren dermed klimaplanen, for i kommunens klimaplan står der, at maks. 25 pct. af trafikken i København må foregå i bil? Det kunne da være meget interessant at høre, om overborgmesteren ikke længere står bag klimaplanen.

Hvis overborgmesteren kunne være lidt mere konkret med hensyn til, hvad der ligger i fleksible parkeringspladser. Det er sådan lidt både fugl og fisk. Kommer der flere, kommer der færre, eller hvordan forholder det sig med det?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Først til Iben Wiene Rathje, som siger, at det ikke kun er bygherres behov. Nej, sådan skal man heller ikke opfatte det. Jeg er helt med på, at når vi har lavet en kommuneplan, der er båret af et ønske om, at vi får tredelt vores trafik i byen med 1/3 biltrafik og 1/3 kollektiv trafik og 1/3 på cykel, så er det, fordi det er i overensstemmelse med vores ønske om at udvikle en by med god livskvalitet og høj livskvalitet.

Det er på mange måder lykkedes os. Det viser alle de her internationale rankings, som vi får. Det, som københavnernes gør, og det er jo det vigtigste, det er derfor, vi gør det, er, at de kvitterer for det ved, at de cykler, og at halvdelen af københavnernes bruger deres cykel som deres foretrukne transportmiddel.

Vi er den by i dag i verden, tør jeg godt påstå, som har flest kilometer cykelsti i forhold til byens størrelse, nemlig over 350 km cykelsti. Det er flot, men det er jo ikke det, der skal gøre, at vi skal stoppe her. Jeg er helt med på, at vi jo, når vi laver budget hvert eneste år, ofte har en cykelpakke inde i budgettet. Det har vi haft i de 3 år, jeg har været overborgmester, og det forventer jeg også, at vi gør fremadrettet, for netop at bygge videre på de flotte resultater.

Til Karin Storgaard vil jeg sige, at når Karin Storgaard ikke kunne høre noget nyt, så har jeg ikke talt højt nok, fordi jeg sagde jo, at jeg er indstillet på, at når vi skal i gang med at forhandle kommuneplan 2015, så skal vi gøre det anderledes, end vi gjorde op til den kommuneplan, som er gældende i dag. Det var det nye. Det er, at vi i stedet for at lave generelle parkeringsnormer, der gælder hele byen, har en mere fleksibel parkeringsnorm.

Betyder den så færre eller flere parkeringspladser? Det er for så vidt ikke det helt afgørende. Det afgørende er, at vi udnytter de muligheder, som byen giver os, til at lave de løsninger, der er behov for. Som jeg sagde, når vi laver en lokalplan for et område, hvor vi skal lave ungdomsboliger, så tror jeg vi alle sammen er enige om, at det vil være tudetosset, at der står en hel masse ledige parkeringspladser i tilknytning til et ungdomsboligbyggeri, fordi vi ved, at de studerende slet ikke i noget nævneværdigt omfang har bil. Men derimod, hvor der er et erhvervsbyggeri, kan der være behov for at gå ud over den parkeringsnorm, som vil være en generel parkeringsnorm for hele byen, hvis vi lavede en sådan.

Så det er det, der ligger i det. Det er at finde konkrete løsninger ud fra de behov, og det er det, der vil være min tilgang – hvis det bliver mig, der får lov at få den ære at fortsætte som overborgmester – at gå til sagen med, når vi skal lave en ny kommuneplan for 2015 og frem.

Så til Jakob Næsager. Nej, den går ikke, Jakob Næsager, at komme nu her i 2013 og sige, at for så vidt angår det nye parkeringshus, så er De Konservative med i aftalen for 2009, men for så vidt angår forudsætningerne for den, så står Det Konservative Folkeparti af. Det går jo ikke, det tror jeg, alle kan se for sig. Altså i 2009, selv om jeg ikke var til stede her i salen, da det skete, så fulgte jeg sagen ret tæt, fordi jeg var meget optaget af, at vi kunne finde den løsning, som staten også gerne ville have os til, i forhold til parkeringshuset ved Skuespilhuset, var forudsætningen jo nedlæggelsen af de her 500 overfladeparkeringer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

Det kan man jo ikke stå af på nu, hvis man gerne vil prøve at gå ud og fortælle københavnernes, at her har Det Konservative Folkeparti ikke noget ansvar. Det har man, indtil man måtte have stemt noget andet. Sådan er det jo.

Så i forhold til kommuneplanen har jeg selvfølgelig ikke ændret opfattelse af den.

Så går vi i gang med næste runde, og det er Jakob Næsager.

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Med hensyn til parkering på Kvæsthusmolen, så var forudsætningen, at beboerne kunne få lejlighed til at parkere på de 500 parkeringspladser. Det har de ikke adgang til på Kvæsthusmolen.

I første runde spurgte jeg, om borgmesteren havde ændret målsætning eller skrottet klimaplanen, for i klimaplanen står der, at maks. 25 pct. af trafikken må foregå i bil, og overborgmesteren har nu to gange sagt, at maksimalt 1/3 af trafikken i København bør foregå i bil. Betyder det, at den nye målsætning på de 25 pct. er skrottet, så man stadig væk holder fast i den oprindelige målsætning på 1/3? Hvis klimaplanen er skrottet af overborgmesteren, så er det meget interessant for os her i salen at vide det. Det var den ene ting.

Den anden ting er med hensyn til den der fleksibilitet, overborgmesteren henviser til, med ungdomsboliger. Hvis nu boliger skifter anvendelse undervejs, og der er behov for en ændret parkeringsnorm, så kan man jo ikke, når boligerne er opført, efterfølgende grave ud til et parkeringsanlæg under dem. Derfor er det jo, at vi skal udvise rettidig omhu og allerede i kommuneplanen sørge for, at der er taget højde for parkeringsnormen.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anne Vang:** Jeg skal virkelig gøre mig umage med, hvordan det her skal formuleres. I den tidligere runde udtrykte De Konservatives Jakob Næsager bekymring for, hvorvidt det ville være sådan, at overborgmesteren ikke kunne få lejlighed til at gennemføre sine udmærkede visioner for parkeringspladser, fordi der ikke ville være etableret pasningsgaranti.

Jeg skal bede overborgmesteren bekræfte, at planerne sådan set er at etablere pasningsgaranti, og at alle tegn i sol, måne og stjerner og mødepapirer til denne ærede forsamling siger, at vi etablerer pasningsgaranti som lovet pr. 1. januar 2014.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så er der ikke flere i denne runde.

Til Jakob Næsager: O.k., så er vi kommet så langt, at Det Konservative Folkeparti ikke vil løbe fra aftalen fra 2009, og det er jo i hvert fald en indrømmelse, der er til at tage og føle på. Jeg havde nær sagt, at en omvendt synder jo altid er bedre end ti hellige i himlen. Så tak for det.

Nu bliver sagen så Det Konservative Folkepartis optagethed af beboernes situation omkring Sankt Annæ. Nu sidder jeg ikke med sagen her, men efter min allerbedste erindring, og den ligger selvfølgelig noget tilbage, det indrømmer jeg, i 2009, og jeg vil gerne gå tilbage og se, men jeg mener ikke, at det, som Jakob Næsager nu lægger ind som en forudsætning, at bygherre af det nye Kvæsthusmolen parkeringsanlæg var forpligtet til at dumpe priserne for parkering i anlægget...

Hvis Det Konservative Folkeparti mener, at vi kan lave den slags begrænsninger, når nogle private opfører p-anlæg i København, at vi kan gå ind uden aftaler og sige, at her skal vi have adgang til beboerlicensparkering, så hører jeg selvfølgelig gerne fra Det Konservative Folkeparti, som er forligsparti på parkeringsområdet. Men jeg må sige, at jeg vil godt også lige undersøge, om det ikke er på kanten af grundlovens § 73 om ekspropriation. Det tror jeg, Næsager selv vil kunne studere lidt nærmere med sin juridiske embedseksamen i behold.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

Jeg tror, at det, som vi har gjort hidtil, er, at vi konkret har set, om vi kunne aftale os frem til det. Det er tidligere lykkedes bl.a. ved Amagercentret at få indgået sådan en aftale. I givet fald man ønsker at gøre det ved Kvæsthustmolen i det kommende parkeringsanlæg, så skal det efter min opfattelse være baseret på en konkret juridisk bindende aftale mellem to parter.

Til klimaplanen: Nej, jeg står bag den klimaplan, jeg er stolt af den klimaplan, ikke kun når jeg er i udlandet, som jeg har set, nogle mener. Jeg er også stolt af den herhjemme, og jeg forsvarer den med hud og hår, næb og klør, og hvad man ellers kan forsvare med. Jeg synes, at vi er godt på vej også med baggrund i budgetaftalen for 2013.

Så er jeg selvfølgelig glad for borgmester Anne Vangs spørgsmål, nogle vil godt kalde det et hjælpespørgsmål, men også her er jeg selvfølgelig rigtig glad for at kunne sige til Borgerrepræsentationen, at vi med baggrund i vores beslutninger i de budgetforlig, vi i fællesskab har aftalt, stort set alle partier har været med, siden vi startede denne her samling, godt nok på forskelligt tidspunkt, men sådan er det jo ofte, når vi træffer beslutning, at det er med forskellig baggrund, vi stemmer, men alle partier har været en del af budgetaftalerne tilbage fra 2011 og frem til aftalen i år, har reserveret ganske mange penge til at kunne komme i mål med vores pasningsgaranti. Alt tyder på, når vi får forelagt sagerne i Økonomiudvalget, men også i det fast track-forum af borgmestrene, vi har, at vi kommer i mål med pasningsgarantien i starten af 2014.

Det er i sig selv jo en præstation, at vi er kommet dertil, at hvor det før tog i gennemsnit over 50 måneder at bygge en daginstitution fra politisk beslutning om det, er vi nu kommet ned på gennemsnitligt 27 måneder. Jeg er selvfølgelig rigtig glad for, at det er lykkedes på tværs af forvaltningerne at samarbejde om det.

(Kort bemærkning).

Bo Normander (B): Jeg vil sådan set gerne følge op på Jakob Næsagers spørgsmål, fordi jeg mener ikke, at han, selv om han spurgte to gange, sådan set rigtig fik svar.

I klimaplanen er vi faktisk blevet enige om, at 75 pct. af al transport skal ske ved gang, cykel eller med kollektiv trafik, og resten, dvs. 25 pct., er i bil. Det mål er for 2025.

Jeg går ud fra, at Socialdemokratiet selvfølgelig stadig væk bakker op om klimaplanens målsætninger, men jeg kunne godt tænke mig at høre direkte fra overborgmesteren: Ja eller nej, støtter overborgmesteren denne her målsætning for 2025?

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Nu sagde overborgmesteren, at én konservativ er bedre end ti fra venstrefløjen, og det er jeg meget enig i. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, også i forhold til valget, jeg tror, der er mange borgere, der gerne vil vide det, om Socialdemokraterne har tænkt sig at fortsætte det samarbejde med venstrefløjen, som man historisk har haft, om at nedlægge parkeringspladser og hæve taksterne og gøre det mere besværligt at være bilist i København, eller om man kunne tænke sig at samarbejde med de borgerlige partier om at gøre det nemmere at være bilist og lave flere parkeringspladser, holde priserne i et rimeligt leje og lade være med at lægge unødige hindringer i vejen for borgerne.

Det er et ret centralt spørgsmål, når folk skal vælge, og vi ved med rimelig stor sandsynlighed, at S' og SF's magtmonopol bliver brudt, og dermed at Socialdemokraterne bliver nødt til i højere grad at vælge side mellem venstre og højre. Jeg tror, rigtig mange borgerne gerne vil vide, hvor man lægger sig trafikpolitisk.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

Jakob Næsager (C): Nu er det lidt svært, når man har ekstremt kort taletid, 1 minut, og overborgmesteren har længere taletid, så derfor er jeg nødt til at begrænse mig til hovedlinjerne.

Jeg vil meget gerne bakke den radikale ordfører op og spørge overborgmesteren, om målsætningen i klimaplanen er skrottet, selv om overborgmesteren tilsyneladende holder fast i resten af klimaplanen. Det var den ene ting.

Med hensyn til, at den der fleksible parkeringsnorm, som overborgmesteren er inde på, hverken er fugl eller fisk, bliver jeg nødt til at spørge lidt mere konkret: Betyder det, at når vi ændrer kommuneplanen, bliver der en højere parkeringsdækning i boligområderne i Nordhavn? Det må være tilstrækkelig konkret til, at overborgmesteren allerede nu kan vide, hvad det er han vil arbejde efter i næste valgperiode. Sker der en ændring i boligområderne i Nordhavn?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Først til Bo Normander. Svaret er et klart og rungende ja. Jeg og Socialdemokratiet står bag klimaplanen, som vi ser som en vægtig driver i at placere København som den første hovedstad i verden, der har ikke alene en målsætning, men også en realistisk forventning om at kunne blive CO₂-neutral i 2025.

Det, jeg forholder mig til på parkeringsområdet på den korte bane, er den kommuneplan, som er gældende. Det, jeg forholder mig til i forespørgslen her, er den kommuneplan, som skal komme fra 2015. Så heller ikke her er der, om jeg så må sige, nogen forandring i placeringen.

Det, der er nyt, er, at jeg gerne vil arbejde frem mod en kommuneplan, der mere afspejler den virkelighed, som er i byen, frem for matematik. Jeg er meget optaget af at finde løsninger, der virker, frem for at have matematiske overordnede modeller. Det tror jeg sådan set vil gavne os, også i forhold til at kunne indfri de ønsker, som beboerne i området har, men selvfølgelig også investorerne og bygherrer.

Nogle har det ligesom om man ser et misforhold, et modsætningsforhold mellem investorer og borgere, men man skal jo hele tiden have for øje, at investorerne foretager deres investering med det formål, at der er borgere, der gerne vil gøre brug af deres investeringer. Derfor er det helt oplagt, at der er investorer, som synes, det er tudetosset, at de forpligtes til at have anlæg af mange parkeringspladser i et område, hvor behovet er næsten ikkeeksisterende, som jeg også sagde i min forelæggelse af min besvarelse.

Og nu til Rasmus Jarlov. Det forholder sig jo lige netop sådan, at på parkeringsområdet er det en aftale mellem Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Det Konservative Folkeparti, Venstre og Dansk Folkeparti. Så hvad mere ønsker Rasmus Jarlov, havde jeg nær sagt, hvad skal jeg mere gøre for at vise, at vi også godt kan samarbejde med andre partier end i den røde blok?

Vi har jo også i den her periode udmøntet parkeringsaftalen tilbage fra 2005 med de samme partier. Jeg havde håbet, at den kunne være blevet bredere politisk, men affandt mig med, at vi stod bag den aftale, vi har lavet i 2005, og det var den, vi skulle udmønte, og det rakte så ikke til, at der var flere partier, der kom med, end de nævnte.

Så til Jakob Næsager. Nu har jeg svaret på det med kommuneplanen og forholdet mellem kommuneplan og klimaplan. Så går jeg ud fra, at det er sat på plads.

For så vidt angår Nordhavn, jamen så er Nordhavn en udmøntning inden for rammerne af den nuværende kommuneplan. Det er jo netop det, jeg siger, lad os være fordomsfri, fremadrettede og skabe løsninger, der afspejler behovene, frem for matematik.

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Hvor ser overborgmesteren behov for en højere parkeringsnorm?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Er der flere, der ønsker ordet? (*Ophold*). Så svarer jeg, og så slutter vi så der.

Jamen det er jo det, vi i fællesskab må drøfte. Jeg er fordomsfri, jeg går til sagen med frisk og åbent sind, også hvis det skulle tilkomme mig at være den, der skal sidde for bordenden, når det kommer dertil, at vi skal forhandle kommuneplan. Jeg kan godt sige, at jeg selvfølgelig er en lille smule glad for at høre, at Det Konservative Folkeparti nærmest lægger til grund, at det forholder sig sådan, at det skulle være mig, men nu må vi jo se, hvem De Konservative ender med at pege på, når vi skal konstituere os efter den 19. november. Men tak for støtten so far.

Forespørgslen blev besvaret.

12. Forespørgsel om initiativer i folkeskolen om chikane og had mod jøder (2013-37383)

Børne- og Ungdomsborgmesteren bedes redegøre for følgende:

- Har Børne- og Ungdomsborgmesteren iværksat eller påtænker borgmesteren at iværksætte konkrete initiativer mod chikane og had mod jøder i folkeskolen?

(Stillet af Dansk Folkeparti)

Carl Christian Ebbesen (O): Vi har hørt den seneste måneds tid og måske endda lidt mere, at det har været fremme, at jøder bliver chikaneret i København og særligt på Nørrebro. Desværre tyder det også på, at det særligt er personer, der har en kulturel baggrund fra Mellemøsten, som foretager den her chikane og mobning af jøder.

Vi har i Dansk Folkeparti motiveret forespørgslen, og der har vi også skrevet mere detaljeret, hvad det er vi ønsker svar på.

Men det, der i virkeligheden fortørner mig og Dansk Folkeparti, er de svar, som skoleborgmester Anne Vang har været ude med i pressen, det her med, at det bare handler om dialog, at det bare handler om snak. Der må jeg sige, at for mit vedkommende er der brug for andet end snak, der er brug for handling, og der er brug for konsekvens over for de her utilpassede unge og deres forældre.

Jeg glæder mig til at høre, hvad borgmester Anne Vang har tænkt sig at foretage af håndfaste regler på det her område for at sikre, at vi kan få stoppet hetzen imod og chikanen af jøder i København og specielt på Nørrebro. Jeg glæder mig til at høre nogle svar, og så håber jeg, at vi får en god debat, så vi forhåbentlig kan komme det her problem til livs.

Borgmester **Anne Vang**: Dansk Folkeparti har bedt mig om at redegøre for, om jeg har iværksat eller påtænker at iværksætte initiativer mod chikane og had mod jøder i folkeskolen.

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at det er fuldstændig uacceptabelt, når børn, uanset hvilken religiøs baggrund de har, bliver mobbet og chikaneret i folkeskolen. Børne- og ungdomsforvaltningen og jeg tager enhver form for chikane og diskrimination i skolen særdeles seriøst. Det at blive mobbet eller chikaneret kan tage lysten til at lære fra et barn, og det kan tage lysten til overhovedet at være i folkeskolen fra et barn. Derfor er jeg også rigtig glad for, at der i den seneste tid har været stort fokus på mobning generelt, også i mediedebatten.

Jeg vil i forhold til det helt specifikke problem med chikane og mobning af jøder gøre det klart, at det er svært at afdække problemets omfang. Det er det, fordi lovgivningen ganske enkelt ikke tillader, at vi spørger elever eller deres forældre om deres religion, så vi ved faktisk ikke, hvor mange jødiske elever der går i vores folkeskoler, ligesom vi heller ikke ved, hvem der bekender sig til hinduismen eller tilhører kristne frikirker. Det gør det temmelig umuligt at tilrettelægge helt målrettede initiativer

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

rettet mod diskrimination af helt specifikt jødiske elever. Det, vi til gengæld kan, og det, vi gør, er, at vi sætter ind over for elevers diskrimination og chikane af klassekammerater, uanset hvilken religion eller oprindelse der er tale om.

Lad mig starte med de initiativer, vi har i forhold til at mindske religiøst betonet mobning. Jeg vil gerne fremhæve projektet Din tro, min tro, der er udarbejdet i samarbejde med Mosaisk Troessamfund. Her besøger en jøde, en kristen og en muslim københavnske skoleklasser og går i dialog med børnene.

Fremadrettet vil vi bruge erfaringerne fra projektet Din tro, min tro til at sikre, at der er en løbende dialog på vore skoler om diskrimination, tolerance og forskellige trosretninger. Får forvaltningen mistanke om diskrimination af bestemte elevgrupper på en skole, tager forvaltningen emnet op med skolelederen, integrationsvejlederen, inklusionskoordinatoren og andre relevante skoleaktører.

Det er nødvendigt for os at få viden om, hvor det er relevant at sætte ind, og derfor har forvaltningen som noget nyt besluttet fra og med den næste trivselsundersøgelse i skolen at indføre et nyt spørgsmål til eleverne, som afdækker, om der er elever, der frygter at blive chikaneret på grund af deres tro. Vi må stadig ikke spørge ind til, hvilken tro der er tale om, men med de tal i hånden vil vi kunne lave en mere målrettet indsats på de skoler og de klassetrin, hvor der er problemer med diskrimination blandt eleverne, hvor de altså svarer ja til det pågældende spørgsmål.

Så vidt indsatsen specifikt rettet mod religiøst betinget mobning. Den generelle indsats mod mobning vil jeg også sige lidt om.

Over de seneste år har Børne- og Ungdomsudvalget, heldigvis med et bredt politisk flertal, nemlig besluttet ambitiøse indsatser for at skabe trivsel i folkeskolen. Jeg kan afvise, at jeg nogen sinde har sagt, at mobning bare handler om snak. Tværtimod handler mobning om i hvert fald det at komme mobning til livs, om ambitiøse initiativer.

Nogle af de initiativer, vi har taget, er en kæmpe indsats for at efteruddanne vores lærere i klasseledelse og konflikthåndtering og at uddanne elevmæglere. Siden 2005 har samtlige skoler haft pligt til at udarbejde en plan for at fremme trivsel og mindske mobning. Af øvrige indsatser er det relevant at nævne integrationsvejledere, AKT-vejledere, konfliktmæglere og legepatuljer.

Alt det kan I læse meget mere om i det svar til Borgerrådgiveren om netop de indsatser, vi har mod diskrimination i den københavnske folkeskole, som netop er blevet sendt til jer.

Jeg håber, at det står klart for Dansk Folkeparti og andre, at både jeg og forvaltningen vil mobningen til livs. Vi har et vedvarende fokus på, at alle børn i den københavnske folkeskole kan gå i skole uden at frygte for chikane og uden at frygte for diskrimination.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg vil gerne vide, om borgmesteren og/eller forvaltningen på noget tidspunkt har modtaget henvendelse om chikane eller diskrimination på baggrund af enten religion eller f.eks. seksualitet.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Altså det, jeg synes er det særlige ved problemet her, er de historier, der har været fremme fra jøderne selv, i hvert fald i pressen og ved den udmærkede høring, som også den konservative Rasmus Jarlov havde indkaldt til her på Rådhuset. Der kunne man jo høre, at det primært var konflikten i Mellemøsten og folk med baggrund derfra, som foretager den her chikane og mobning. Derfor er det jo en særlig indsats, der skal gøres for at komme det her til livs.

Jeg tror ikke, der er nogen af os, der bryder os om, at fordi nogle forældre har en baggrund fra et andet land, hvor der har været en konflikt, at den konflikt skal slæbes med til København. Det er jo derfor, der er brug for en særlig indsats i forhold til den gruppe.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

Der vil jeg bare spørge: Tænker borgmesteren overhovedet ikke i retning af, at man ved gentagelsestilfælde bortviser børnene fra skolen, at man inddrager forældrene, opsøger forældrene og tager dem med på råd, at man måske i sidste ende også begynder at tænke på sanktioner i forhold til kontanthjælp og andet, hvis børnene ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Taletiden var overskredet.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Jeg kunne godt tænke mig også at høre, hvilke konsekvenser Anne Vang vil drage over for de børn, som mobber jødiske børn i folkeskolen. Det står klart, at jødiske børn og deres forældre er meget utrygge ved at sætte deres børn i visse folkeskoler, bl.a. på Nørrebro. Det er de, fordi der simpelt hen udøves chikane over for de jødiske børn, som er så voldsom, at de har svært ved at benytte folkeskolen.

Vi har den holdning hos De Konservative, og jeg tror også hos mange andre borgerlige, at i sidste ende må det være sådan, at hvis der er nogle børn, som gør andre børns skolegang utålelig, så kan det ikke være rigtigt, at det er dem, der bliver mobbet og chikaneret, som skal ende med at flytte skole; så må det være de børn, der udøver chikanen og diskriminationen. Jeg har fået meget hård kritik for det synspunkt.

Jeg vil godt høre en uddybning af, om ikke Anne Vang er enig i, at det er mest rimeligt, at det må være dem, som gør andre børns skolegang utålelig, der flytter, hvis ikke der er andre løsninger, frem for at der er nogle, der skal være tvunget ud af folkeskolen og ikke kan benytte den på grund af deres religion.

Borgmester **Anne Vang**: Først for at svare på Rikke Lauritzens spørgsmål, om forvaltningen eller jeg har modtaget konkrete henvendelser. Der bliver spurgt "nogen sinde". Jeg kan selvfølgelig ikke svare på, hvad forvaltningen har i historiske tider, men så vidt vides, er svaret på det spørgsmål nej.

Carl Christian Ebbesen spørger, hvorvidt det er tilfældet, at voksenkonflikter bliver taget med ind i skolegården. Det tror jeg, at Carl Christian Ebbesen har fuldstændig ret i. Når jeg taler med skolelærere, er det sådan set også det, de siger, at de konflikter, som voksne mennesker taler om, forældre taler om hen over spisebordet, godt kan blive slæbt med i skolegården, og det er et problem. Det er et problem, hvad enten det drejer sig om en konflikt i Mellemøsten, det drejer sig om en konflikt internt i et andet land. Hvad det nu end kunne dreje sig om af voksenkonflikter, er det et problem, og det er noget, som folkeskolelærerne er nødt til at tage yderst seriøst.

Det er også derfor, vi i udvalget har besluttet at give lærerne instrumenter og redskaber til at tage det seriøst. Det er sådan, at læreruddannelsen måske ikke har været alt for stærk på klasseledelse og konflikthåndtering, men har været rigtig, rigtig stærk på det fag-faglige. Derfor har vi i København besluttet, at lige præcis uddannelsen af vores lærere i klasseledelse og konflikthåndtering opprioriterer vi. Det handler om, at når der er børn, der tager voksenkonflikter med ind, så skal man som lærer skride ind.

Svaret på spørgsmålet om, hvorvidt det kan være relevant at opsøge forældrene er ja. Det kan være relevant at opsøge forældrene i en given klasse, hvis det er sådan, at voksenkonflikter bliver en del af hverdagen. Det er ikke ukendt på skoler, at forældre bliver kaldt ind til forældremøder for at tale om deres børns adfærd. Det er heller ikke ukendt på skoler, at der bliver holdt forældremøder om trivslen i en klasse. Det er et instrument, lærerne faktisk benytter særdeles ofte, og det vil jeg formode og forvente, at lærerne benytter fremadrettet.

Hvorvidt det er sådan, at vi her på Rådhuset skal indkalde forældrene til samtaler eller tage deres kontanthjælp fra dem, det vil jeg svare nej til. Det har jeg ikke på nogen måde planer om.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

Rasmus Jarlov fra De Konservative spørger, hvorvidt det at mobbe får konsekvenser for de børn, der mobber. Svaret er igen ja. Det er sådan, at man på den enkelte skole har ganske mange ting, som man gør i forhold til de børn, der mobber. Det kan spænde lige fra at tage en samtale med forældrene, det kan være ganske alvorligt for børn, til, at man løser det i en klassesituation. Der kan også være eksempler på, at man simpelt hen tager mobningen ...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tiden er desværre gået. Vi går videre i spørgerrækken. Den næste er Rikke Lauritzen.

Rikke Lauritzen (Ø): Det anede mig nok lidt, at der ikke havde været nogen henvendelser. Det er det, jeg måske i virkeligheden personligt synes er det mest sørgelige ved hele denne her sag.

Jeg vil også godt sige tak for redegørelsen om, hvad det er der allerede foregår. Det er jo på et meget bredt niveau, kan man sige, fordi det er jo, som det også helst skal være på alle skoler, at der er de her tilbud. Jeg har også læst forvaltningens svar til Borgerrådgiveren.

Men det, jeg i virkeligheden gerne vil spørge om nu, er, om borgmesteren eller forvaltningen har været i dialog med lige præcis de pågældende skoler, der sådan har været nævnt i pressen i den uge, hvor det hele buldrede løs, om de nu også synes, de har de rigtige redskaber eller kompetencer til at få håndteret situationer som disse.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Rasmus Jarlov siger, at han har fået meget kritik for, at han vil smide de børn ud, der mobber i skolerne. Det er korrekt, der er flere, der har været ude og spørge Rasmus Jarlov, hvor han vil gøre af de børn, bl.a. mig, og om det er en holdbar løsning at smide de børn til, jeg tror, Rasmus Jarlov sagde Vanløse og Valby.

Derfor vil jeg gerne spørge borgmester Anne Vang, hvad borgmester Anne Vang mener, der vil ske, hvis vi gjorde, som Rasmus Jarlov sagde, nemlig at smide børnene til Valby og Vanløse, og hvordan Vanløses og Valbys forældre ville have det med, at vi smed alle de børn, der mobbede, til Vanløse og Valby.

Mit andet spørgsmål handler om, om det er korrekt forstået på borgmester Anne Vang, at de indsatser, kommunen har mod mobning, herunder racistisk mobning, allerede har eksisteret, inden Rasmus Jarlov rejste debatten i medierne og holdt en jødehøring her på Rådhuset, og om, hvor længe kommunen har arbejdet med de her indsatser, selv om der ikke har været politisk opmærksomhed på det.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (O): Det, der får mig til at stille et spørgsmål til Anne Vang, er om Din tro, min tro. Det er jo sådan, at der tidligere har været givet tilskud til det her hæfte fra regeringens side. Er det sådan, at Københavns Kommune vil give tilskud til det, så det kan uddeles rundt omkring på skolerne?

Et andet spørgsmål er, Rikke Lauritzen rejste det også, om der havde været nogen henvendelser om mobning. Det siger Anne Vang så, at der ikke har. Det kunne jo være, fordi der ikke er nogen jødiske forældre, der kan sende deres børn til Nørrebro-skolerne, fordi de er bange, og fordi de bliver mobbet. Vil borgmesteren give mig et svar på det?

Borgmester **Anne Vang**: Først til Enhedslistens Rikke Lauritzen, om forvaltningen har været i dialog med de skoleledere, som har været fremme i pressen. Ja, det har forvaltningen. Det er primært, fordi skolelederne selv har henvendt sig for, ja simpelt hen for at få råd og sparring.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

Derudover har der været to konkrete skoleledere, som man også kan læse af redegørelsen til Borgerrådgiveren, som har frarådet jødiske forældre at søge ind på deres skole. Det må man ikke. Skolen er for alle, folkeskolen er for alle, og det har de pågældende skoleledere naturligvis fået et pålæg om.

Det er også sådan, at forvaltningen er i løbende dialog med alle vores skoleledere igennem ledelsesstrengen om, hvordan vi følger op på vores pejlemærker for god skoleudvikling. Der er trivsel og det, at der ikke forekommer mobning, et meget centralt fokuspunkt for vores udvikling i folkeskolen. Derfor er det sådan, at dialogen sådan set foregår løbende gennem områdechefen. Vi kan også se, at der heldigvis er en positiv udvikling. Det er sådan, at mobbefrekvensen er støt faldende i Københavns Kommune.

Så spørger borgmester Anna Mee Allerslev fra De Radikale, om det her med at smide børn ud af folkeskolen overhovedet er noget, vi kan. Nej, vi kan ikke sige til børn, at de ikke må gå i den danske folkeskole. Vi har sådan set pligt til at sikre dem et undervisningstilbud, og det at kyle dem rundt mellem forskellige folkeskoler vil jeg mene er en meget, meget dårlig idé.

Borgmester Anna Mee Allerslev stiller det, som overborgmester Frank Jensen måske tidligere ville have kaldt et hjælpespørgsmål, om det er sådan, at initiativerne mod mobning på baggrund af børns religiøse tro har eksisteret, før den her debat kom op i pressen, og førend der kom politisk fokus på det. Svaret er ja. De konkrete initiativer er noget, borgmesterens forvaltning og min egen forvaltning har støttet op om. Det er også sådan, at initiativerne i forhold til konfliktledelse og klasseledelse sådan set har eksisteret i mange år.

Birthe Skaarup spørger om Din tro, min tro, om det er sådan, at forvaltningerne vil give tilskud til et hæfte. Det er i givet fald noget, jeg vil foreslå Birthe Skaarup at rejse i en budgetforhandling.

Og så spørger Birthe Skaarup, hvorvidt det er sådan, at jeg tror, at antallet af henvendelser om mobning handler om, at jødiske børn helt har meldt sig ud af folkeskolen. Det er ikke noget, vi kender til. Som sagt er det sådan, at vi ikke må registrere børns tro...

(Kort bemærkning).

Klaus Mygind (F): Tak for redegørelsen. Jeg er nok ikke overraskende enig i det meste, som borgmester Anne Vang har sagt.

For mig er det også vigtigt at sige, at den her situation ikke er isoleret til skolerne. I virkeligheden er det sådan, og det er også min erfaring, altså med min viden om Nørrebro-skolerne, og det er selvfølgelig mere direkte, at det faktisk også har været svært at få jødiske børn ind i skolen. Jeg har som skoleleder aldrig nogen sinde sagt, at jødiske børn ikke skulle ind, men forældrene er kommet med deres bekymring ved situationen, og ofte er det ikke lykkedes mig at overbevise dem om, at skolen var et sikkert sted for deres børn på trods af min garanti.

Mit spørgsmål er, at når det her ikke drejer sig i så høj grad om børnene, hvordan man så kan inddrage indvandrerorganisationerne, de religiøse organisationer eller religiøse samfund i den her sag. Fordi jeg tror, at der skal noget bredere til, for, at vi kan komme det her til livs.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg og Dansk Folkeparti ønsker en folkeskole, der kan rumme de mennesker og de børn, som bor i København. Derfor er jeg fortørnet over, at jeg får at vide, at der er forældre med jødisk baggrund, der har problemer med at sætte deres børn eksempelvis i skoler på Nørrebro.

Vi vil gerne bede borgmesteren om at forholde sig til, om det virkelig er sådan, at borgmesteren mener, at det er dem, der bliver chikaneret, der skal forlade folkeskolen, i stedet for dem, der foretager chikanen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

Og så ønsker jeg faktisk at høre, for jeg får ikke ordentligt svar, hvilke konkrete initiativer borgmesteren vil tage, hvilke konkrete, håndfaste regler borgmesteren vil lave for at sikre, at denne her chikane ikke sker i de københavnske folkeskoler, andet end bare den dialog og snak, som borgmesteren allerede har været inde på.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Borgmester Anna Mee Allerslev kom med et spørgsmål før, som var meget drilsk, fordi hun spurgte, om de initiativer allerede var i gang, før vi havde sat fokus på problemet her for nylig. Det blev bekræftet. Det synes man så, man skal bryste sig selv af. Jeg synes egentlig, det burde mane til eftertanke, at alt det, man gør i forvejen, som borgmesterens redegørelse har været fuld af, virker tilsyneladende ikke, fordi problemet er der jo, selv om alt det, som borgmester Anne Vang har nævnt, allerede har kørt i lang tid. Vi savner nye initiativer til, hvad man vil gøre ved det, som kan virke.

Ligesom flere andre spørgere mangler jeg svar på mit første spørgsmål: Hvorfor er det, at man i sidste ende mener, at det er bedre, at de børn, som bliver chikaneret og mobbet på grund af deres religion, er nødt til at flygte ud af konkrete folkeskoler, i stedet for at man flytter de børn, som mobber dem, til andre folkeskoler? Vi har ikke fået svar på det. Jeg ved ikke, om der ikke er hjemmel til det. Hvis nogle børn gør andre børns skolegang utålelig, kan man så ikke i sidste ende flytte de børn til en anden folkeskole, og er det ikke langt mere rimeligt, end at der er nogle, der simpelt hen er nødt til at flygte og ikke kan benytte bestemte folkeskoler i København? Det kunne vi rigtig godt tænke os at få svar på.

Borgmester Anne Vang: Først til Klaus Mygind: Hvordan kan vi inddrage de religiøse samfund? Det er projekt Din tro, min tro i virkeligheden et rigtig, rigtig godt eksempel på. Det er et projekt, der handler om, at klasser i København får besøg af en jøde, en kristen og en muslim. Det er organiseret i samarbejde med bl.a. Mosaisk Troessamfund, Islamisk Trossamfund og den tilsvarende kristne pendant.

Jeg har selv deltaget, i øvrigt før alt det her blev til en debat. I december måned deltog jeg i en seance, hvor man simpelt hen i 2 timer, tror jeg, snakkede med børnene om, hvad det er der samler os, i stedet for, hvad det er der skiller os, hvad der er af lighedspunkter mellem de her religioner. Det var enormt interessant og skabte faktisk en gryende tolerance hos børnene. Jeg tror, det er en god vej at følge.

Så spørger Carl Christian Ebbesen, om det er sådan, at jeg mener, at forældre med jødisk baggrund skal være tvunget til at forlade folkeskolen. Svaret er klart nej. Jeg mener, folkeskolen er for alle, uanset hvilken tro du har. Derfor er det sådan, at der er konkrete og håndfaste initiativer til at sikre, at der ikke finder mobning sted i de københavnske folkeskoler. Vi kan se, at mobbeprocenten er på vej nedad, den er endda på vej støt nedad, og det har noget at gøre med konflikthåndtering og klasseledelse, uddannelse af lærerne.

Jeg tror, det er nødvendigt også at have en ledelsesdialog med de skoler, som oplever at have en lidt lavere trivsel end de andre, så simpelt hen gennem ledelsesstrengen tage en dialog med de pågældende skoler: Hvordan kan I gøre det bedre? Det er, som jeg også sagde i min redegørelse, sådan, at skolerne skal udarbejde en handleplan for, hvordan de bliver bedre til at håndtere mobbeproblemer på den pågældende skole.

Jeg vil også kalde det et konkret og håndfast initiativ, netop fordi det er sådan, at vi ikke må spørge børn om deres religiøse baggrund, det må vi simpelt hen ikke lovgivningsmæssigt, at vi for at have et bedre udgangspunkt, for at vide, hvem det er vi skal tage en ledelsesdialog med, har valgt at indføre et spørgsmål i vores Københavnerbarometer, altså undersøgelsen af trivsel omkring børn, hvorvidt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

børn føler, at de er blevet mobbet på baggrund af deres tro. Hvis der er mange børn, der svarer ja til det spørgsmål, jamen så sætter vi ind over for den pågældende skole.

Det er en måde at sørge for, at vi gør det her på en ordentlig måde uden at omgå lovgivningen, som jeg i øvrigt synes er fornuftig, at vi ikke skal spørge folk om deres religiøse tro, før de starter i folkeskolen, netop fordi folkeskolen skal være for alle.

Det er i virkeligheden også et svar til Rasmus Jarlov, der savnede nye initiativer. Dem har jeg beskrevet.

Så spørger Rasmus Jarlov, hvorfor det er sådan...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Det må vente til næste runde. Tiden er brugt.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (O): Jamen når jeg hører borgmesteren komme med alle de her forslag og siger, hvad der er sat i gang, hvorfor er der så et problem?

Jeg var en af dem, der overværede den konference, og det var meget bekymrende, synes jeg, at høre alle de forældre, der rejste sig op og fortalte, hvordan deres børn blev behandlet. Det var ikke alene i skolen, det var også uden for skolen, det var også i gymnasiet.

Det er helt klart, at der skal en holdningsændring til på det her område. Derfor vil jeg spørge borgmesteren, om hun ikke kan være med til at profilere den holdningsændring på en lidt kraftigere måde, end det hidtil har været tilfældet. Jeg synes, at der helt klart skal en indsats til her fra Københavns Kommune. Jeg synes, det er tid til selvransagelse, når man hører den slags, som vi blev forelagt på den konference. Jeg synes, det var virkelig hårdt at høre, hvordan børn blev chikaneret.

(Kort bemærkning).

Heidi Wang (I): Der er faktisk lige blevet lavet en rapport om trivsel, og de, der trives dårligst, er faktisk de kinesiske børn. Det tror jeg nok, borgmesteren er bekendt med. Og det er ikke kun kinesiske børn, det er også børn fra de små sproggrupper.

Men i denne rapport er der et præcist tal, der hedder 177. 177 kinesiske børn fordelt på 53 skoler. Derfor er jeg meget bekymret over Rasmus Jarlovs forslag om, at alle dem, der mobber kinesiske børn, skal smides ud, fordi så er der kun kinesere tilbage i skolen. Det er ikke nogen løsning, Liberal Alliance vil gå ind for.

Når borgmesteren siger, at man ikke kender omfanget af, hvor mange børn der bliver mobbet, hvordan kan det så være, at man kan komme med et præcist tal på de her 177? Det er det, jeg ikke kan forstå.

Når det er blevet sagt, så siger man, at vi har betalt en rapport, og det er blevet undersøgt, hvorfor kinesiske børn trives dårligt, og i Københavnerbarometeret var det, at problemet med kinesiske børn blev, kan man sige, afsløret. Derfor kan jeg ikke forstå, hvordan det kan være, at problemet med jødiske børn ikke er blevet afsløret eller afdækket tidligere, når problemet har stået på i lang tid.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Jeg vil gerne skifte emne, og så vil jeg gerne tale om den information, som blev givet til offentligheden i forbindelse med den her sag.

På et tidspunkt var der en skoleleder, som var ude og først sige, at der var et problem, og derefter trak i land og sagde, at der ikke var noget problem alligevel, og derefter igen trak i land og sagde, at det var måske en lille smule ikke helt korrekt, at der ikke var nogen problemer på hendes skole.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad overborgmesteren mener om det. Er det ikke meningen, at man skal tale sandt i offentligheden om sådan nogle ting? Er det ikke meningen, at vi skal have den rigtige information?

Borgmesterens pressechef hjalp skolelederen med at håndtere medierne i den her proces, som ender med, at hun fortæller noget forkert til offentligheden. Er borgmesteren tilfreds med det, har borgmesteren selv været involveret i processen, og hvad vil borgmesteren i det hele taget gøre for at sikre, at offentligheden får den rigtige information om, hvordan tingene står til i hendes forvaltning?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til borgmester Anne Vang for at svare.

Borgmester **Anne Vang**: Jeg vil gerne starte med Birthe Skaarup, der spørger, hvorfor der stadig er et problem, når vi har sat initiativer mod mobning i gang. Jeg synes, Birthe Skaarup skal bruge anledningen til at læse om, hvordan det går med mobningen i Københavns Kommune. Siden 2008 har den nemlig været støt faldende, og endda med så flotte tal, at jeg synes, vi kan bryste os lidt af det. Det er ikke kun mig, der skal bryste mig af det, for jeg har ikke været borgmester siden 2008. De, der nok skal bryste sig mest af det, er Rikke Lauritzen og Jesper Christensen, der i hele perioden har siddet i Børne- og Ungdomsudvalget og var med til at starte initiativerne.

Heidi Wang stiller et rigtig centralt spørgsmål: Hvordan kan det være, at vi kan komme med præcise oplysninger på kinesiske børn, når vi ikke kan komme med præcise oplysninger på muslimske børn, hinduistiske børn, kristne børn, jødiske børn? Det er, fordi vi gerne må spørge børn om, hvilken sproggruppe de tilhører, men ikke om deres religiøse tilhørsforhold. Sådan er lovgivningen. Så vi ved faktisk rigtig meget om børn, der tilhører forskellige sproggrupper.

Det er sådan, at de børn, der tilhører de mindste sproggrupper, bliver mobbet mest, og kineserne er ganske rigtigt dem, der bliver mobbet allermest. Det er en problemstilling, vi er blevet opmærksomme på, fordi vi faktisk laver meget systematiske målinger af det her, netop fordi vi gerne vil problemet til livs. Så vi er i gang med vores skoleledere, med vores områdechefer, at lave en indsats, der handler om, at lige præcis de mindste sproggrupper får hjælp i skolen, så de ikke bliver mobbet.

Vi ved også, at det faktisk er sådan, at dem, der mobber, oftest også selv er mobbeofre. Der er en sammenhæng. Det gør det jo i virkeligheden meget paradoksalt at skulle forholde sig til Rasmus Jarlovs spørgsmål om at smide børn ud. Jeg er ganske enig med borgmester Anna Mee Allerslev. Jeg tror ikke, der er nogen folkeskoler, som vil være specielt glade, hvis vi starter en proces, der handler om, at der er nogle skoler, som skal være dem, der modtager alle de andre skolers mobbere. Og jeg tror bestemt ikke, der er nogen børn, der vil nyde stor gavn af sådan noget.

Så til Rasmus Jarlovs spørgsmål om information til pressen. Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er ret uhørt den måde, konkrete embedsmænd er blevet hængt ud i denne her sag af lige præcis Rasmus Jarlov på for blot at varetage deres arbejde.

Det er korrekt, at en skoleleder har givet informationer, som har kunnet forstås først i den ene retning og så i den anden retning, efter at de har været igennem pressens vridemaskine. Jeg er ret overbevist om, at der ikke er nogen her, der ønsker, at vores skoleledere skal have medietræning som deres allerførste ledelsesudviklingsforløb.

Det er sådan, at borgmesterens, min pressechef, blev ringet op af den pågældende skoleleder. Det er en del af hendes portefølje at hjælpe vores skoleledere. Det sker ikke bare i denne sag, det sker ganske, ganske ofte, at vores institutionsledere og vores skoleledere bliver hjulpet af ... jeg kan høre på overborgmesteren, at han rømmer sig, så jeg vil slutte med bare at sige, at hun har reageret fuldstændig inden for rammerne af sit job.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tak til borgmesteren for besvarelsen af forespørgslen, som hermed er sluttet, da vi har brugt den i forretningsordenen Er der nogen, der ønsker ordet i anden runde heroppefra? Det er der. Så giver vi ordet til Rikke Lauritzen, værsgo.

Rikke Lauritzen (Ø): Tak. Det er sådan set bare, fordi jeg også havde lidt behov for at komme med en holdning til det her. Nede fra pladserne kan vi jo kun stille spørgsmål, og det er også fint nok.

Ifølge min holdning, ifølge Enhedslistens holdning skal de københavnske folkeskoler være for alle byens børn, uanset hvilken etnicitet, sociale baggrund eller religiøse baggrund, de så har. Derfor er vi enige i, som borgmesteren sagde, at det er helt uacceptabelt, hvis der er skoleledere, der har frarådet børn med f.eks. jødisk baggrund at søge ind på Nørrebro skoler. Men jeg vil også gentage, hvad jeg sagde nede fra min plads før, at jeg synes, det er meget, meget svært at håndtere det her, hvis ikke vi kender noget til omfanget af det her problem.

Til gengæld synes jeg også, det er et område, som er alt, alt for vigtigt at slå politisk plat på, og det er nok det sørgeligste af det hele, at desværre har jeg ikke rigtig nogen illusioner om, at det helt kan undgås. Dertil kender jeg nok den her forsamling lidt for godt.

Jeg vil så sige, at jeg selv i kølvandet på hele sagen fra Nørrebro har modtaget et par henvendelser om, at der også er problemer for børn af f.eks. homoseksuelle familier, som er blevet opfordret til, at det altså er bedst, at man ikke *lige* taler om, at deres familie måske ikke består af en mor og en far. Det synes jeg sådan set også er lige så uacceptabelt.

For mig at se er det et klart ledelsesansvar at sørge for, at børn ikke bliver udsat for mobning eller måske endda hadforbrydelser på skolerne. Det er også vores fælles ansvar herinde som politikere at sørge for, at skolerne så har de rigtige redskaber til at imødegå det. Det er derfor, jeg før spurgte borgmesteren lidt ind, om der er nogen af skolerne, der rent faktisk har efterspurgt eller har sagt, at det, som de nu har i forvejen, med alle vores forskellige programmer, ikke er nok til at kunne tage de her svære samtaler med børnene. Fordi jeg er ikke i tvivl om, at det er svært at tage dem. Men de skal tages. Det kan ikke nytte noget, at der er nogle i denne kommune, der gemmer sig for det svære.

Der må vi så også sige, at både som skole og som kommune er det vigtigt, at vi sørger for, at børnene ikke tager de voksnes konflikter til sig, fordi det er jo som regel det, det bunder i. Og det sker kun ved, der er jeg enig med de to borgmestre, der har været på i denne her sag, at vi taler åbent med børnene om de ligheder og forskelle, der er mellem dem, og at både ligheder og forskelle sådan set er fint og godt og en styrke. Børn er jo hverken racister, homofobe eller antisemitter, men de er selvfølgelig præget af de normer, som omgiver dem.

Til gengæld er det min erfaring, at børn også er meget fornuftige, og at hvis ellers de voksne, som omgiver dem, f.eks. i skolen, på en fornuftig måde diskuterer de her fordomme, og at det i øvrigt er o.k. at leve på forskellige måder, at have forskellige værdier, at have forskellige religioner, forskellig seksualitet, så er de også meget nemme at påvirke.

Fordomme stammer som regel fra uvidenhed, og lærere og skoleledere i den københavnske skole skal være klædt på til at tage de her diskussioner, også med børnenes forældre. At lukke øjnene for de her problemer er i hvert fald ikke acceptabelt efter Enhedslistens ...

(Kort bemærkning).

Lars Aslan Rasmussen (A): Tak til Rikke Lauritzen for også at nævne problemet med homoseksuelle forældre. Det har jeg nemlig også hørt har givet problemer på nogle skoler.

Jeg tænkte, at de borgerlige også lige skulle have nogle spørgsmål, og to spørgsmål vil jeg gerne stille.

Som jeg har læst det i pressen, så var det øjeblikkelig bortvisning, såfremt der var nogle børn, der chikanerede danske jøder. Så vil jeg bare spørge, om man tror, at de her børn bliver mere eller mindre

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

tolerante, eller man skubber dem yderligere ud, om det ikke er forældrene, man skal have fat i, hvis det endelig er, og hvad en bortvisning eventuelt skulle hjælpe.

Så vil jeg gerne spørge: Når nu man sidder i udvalget, hr. Rasmus Jarlov – og Cecilia Lonning, som jeg kan se også har krydset sig på – hvorfor stiller man så ikke nogle konkrete forslag i det udvalg om nogle initiativer, der skulle fremme tolerancen? Det har jeg ikke rigtig set.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen svaret er jo, at det først og fremmest er børne- og ungeborgmester Anne Vangs opgave at komme med løsninger. Det er borgmesteren, der sidder med ansvaret, det er borgmesteren, der har forvaltningen og skal komme med bud på løsninger og i diskussion med det udvalg, der er.

Men det er helt afgørende for mig, der synes jeg, Lars Aslan Rasmussen rammer helt ved siden af ved bare at læne sig tilbage og sige, at det er o.k., at der finder mobning sted. Hvis det foregår vedvarende, så er det i hvert fald min og Dansk Folkepartis holdning, at så må man fjerne det problem og så håndtere det uden for skolen. Det må have en konsekvens, vi må jo sørge for, at det her stopper. Det er jo sådan i dag, at der er det bare snak, det er langt hen ad vejen bare snak. Derfor kommer vi ingen vegne. Vi er nødt til at vise også de andre børn, at de værste af dem her tager vi ud, og så griber vi problemet an med de virkemidler, vi har i hjemmet, og håndterer det der og siger, at vi ikke vil finde os i, at det foregår på vores skoler, vi er nødt til at få stoppet det her.

(Kort bemærkning).

Lars Aslan Rasmussen (A): Altså jeg ved ikke, hvorfor det er nødvendigt for Dansk Folkeparti at stå og lyve heroppe på talerstolen. Carl Christian Ebbesen siger, at jeg læner mig bare tilbage og siger, det er o.k. at mobbe jødiske børn. Det passer jo ikke, det synes jeg ikke, det er der ikke nogen Socialdemokrater, der synes. Det tror jeg ikke, der er nogen herinde i denne sal, der synes.

Jeg synes bare, at når man sidder i Børne- og Ungdomsudvalget, hvorfor stiller man så ikke nogle konkrete forslag? Der må jo være andet end at smide de her børn ud. Det er da fint nok, at det er borgmesterens ansvar, men hvis man er utilfreds med den indsats, der foregår i forhold til tolerance over for jødiske børn, hvorfor kommer man så ikke op med noget bedre?

(Kort bemærkning).

Jesper Christensen (A): Blot for at spørge Dansk Folkeparti, om Dansk Folkeparti kender mobbeprocenten fra Københavnerbarometeret, altså ved, at tallet i 2008 var 15,6 pct., i 2009 11,5, i 2010 10,7, i 2011 10,7 og i 2012 10 pct. Ved Dansk Folkeparti, at tallene går den vej, og hvad er det, der gør, at den indsats, der åbenbart bliver foretaget, er forkert, på trods af at tallene går den rigtige vej?

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Ja, og jeg synes, det er uhyggelige tal, Jesper Christensen fortæller her, hvis hver tiende elev i folkeskolen er udsat for mobning. Jeg synes, det er grotesk, og jeg synes, det er langt over det niveau, vi kan være bekendt.

Så skal Jesper Christensen have den ros, at ja, det går i den rigtige retning, men det går for langsomt, og der sker for lidt, og det er jo derfor vi skal bruge alle de virkemidler, vi har nu; det har jeg og Dansk Folkeparti sådan set ikke været modstandere af. Men det, der bare er vigtigt, er at sige, at i de værste tilfælde er vi nødt til at tage nogle nye metoder i brug.

Det er jo grunden til, at vi har stillet denne her forespørgsel. Det er jo for at få borgmesteren, der sidder med ansvaret, der har hele forvaltningen, der har hele apparatet, der har hele kompetencen, til at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

komme på banen med nogle nye ideer til, hvordan vi kan komme skridtet videre. For at hver tiende bliver mobbet i de københavnske folkeskoler, er grotesk set med mine og Dansk Folkepartis øjne.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Jeg vil godt lige minde om, hvad den her sag handler om. Den handler om mobning af jødiske børn. Man forsøger fra venstrefløjens side at gøre det her til et spørgsmål om mobning generelt, og det har tilsyneladende været taktikken hele vejen igennem. Man fremhæver nogle generelle mobbetal og gør det her til et spørgsmål om generel mobning og taler om homoseksuelle og kinesere og alle mulige andre.

Det her handler om mobning af jødiske børn. Det er den problematik, vi har rejst, det er det, vi godt kunne tænke os at gøre noget ved. Der er ikke nogen evidens for, at det er blevet mindre, snarere tværtimod, forlyder det fra det jødiske miljø, at det faktisk vedbliver at være et meget alvorligt problem. Det kunne vi godt tænke os, at man forholdt sig til.

Problematikken er speciel; det her er ikke bare ligesom al anden mobning. Der er her tale om, at en bestemt etnisk gruppe i København ikke kan vise, hvem de er, uden at blive udsat for de her ting. Det er der altså mig bekendt ikke andre etniske grupper, der er udsat for. Det er ikke sådan, at andre etniske grupper oplever, at når de går på gaden, så er de udsat for vold, hærværk, trusler og lignende. Det er specielt, og det er ekstra hårdt for den her gruppe. Det er derfor, vi godt vil have, at der bliver sat ind over for lige præcis det her problem, i stedet for at tale uden om med al mulig generel mobbepolitik.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): En kort bemærkning til borgmester Anne Vang, og derefter går jeg tilbage i ordførerrækken, så man skal ikke tegne sig for korte bemærkninger mere i denne runde.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anne Vang**: Når De Konservatives Rasmus Jarlov siger, at det her ikke handler om mobning generelt, at det kun handler om jødiske børn, og jeg citerer: Det er det, vi gerne vil gøre noget ved – så synes jeg, det er usympatisk. Jeg synes, det er usympatisk, hvis man ikke har lyst til at gøre noget ved mobning af de børn, som har homoseksuelle forældre. Jeg synes, det er usympatisk, hvis man ikke har lyst til at gøre noget ved mobning af de børn, som har kinesiske forældre, som faktisk er dem, der bliver mobbet mest i København. Vi vil hos Socialdemokraterne gerne gøre noget ved mobning, når det rammer alle børn, også jødiske børn, og det holder vi fast ved.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så går vi tilbage til ordførerrækken, og det er Pernille Gaarde Bendix, værsgo ... jamen jeg sagde, at der ikke blev flere korte bemærkninger i denne runde end dem, vi har haft.

Pernille Gaarde Bendix (F): Jeg bliver nødt til at starte med at istemme borgmester Anne Vangs sidste bemærkninger her. Det er saftuseme skræmmende, at Rasmus Jarlov kommer her og siger, at det kun er de jødiske børn, som chikaneres, der optager De Konservative.

Det tror jeg simpelt hen ikke på, og det her fremstiller for mig, at det handler om en eller anden populistisk sag i stedet for. Hvad er det egentlig, vi står overfor, fordi det er sådan, at der har været nogle rigtig, rigtig skrækkelige oplevelser, som der blev fortalt om på denne her udmærkede høring om jødiske borgeres forhold i København. Det ville være løgn at sige, at det er de eneste tilfælde af den slags. Det ville være løgn, det må vi acceptere. Vi må ikke acceptere, at det fortsætter, men vi er nødt til at acceptere, at det er sådan, det er lige nu.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

Desværre foregår der chikane, og det sker af og til for flere forskellige børn, ja, endda også for voksne. Børn er selvfølgelig forsvarsløse på en anden måde, og hos nogle børn så er det på grund af religion. Det kan være, fordi de er jøder; det må ikke ske. Det kan være, fordi de er muslimer; det må ikke ske. Det kan være, fordi de er kristne; det må stadig ikke ske.

Det kan også være på grund af forkert påklædning, det kan være på grund af sprog, det kan være et handicap, det kan være seksualitet, det kan sågar være en hårfarve, som er fremherskende. Hver eneste gang et barn bliver overfaldet, modtager trusler eller chikane, jamen så er det bare en gang for meget, og så er det sådan set underordnet, hvad årsagen er.

Så kommer så den udfordring, som er regulær. Det er selvfølgelig enhver skoles pligt at inddrage politiet, hvis der er deciderede overfald, og ellers så også forældrene, det er nødvendigt. Det gælder selvfølgelig i forhold til alle de indblandede børn, både mobbere og mobbeofre. Og så er det skolernes pligt at sikre oplysning og dialog og mægling, som der heldigvis er rigtig god uddannelse i på skoleområdet.

Derudover så er det alle lærernes arbejdsopgave at tage problematisk adfærd op med de elever, som er involveret, med alle medløberne i klassen, med forældrene, med kollegaer og med ledelsen, når det opdages. Det arbejde stopper aldrig, det er ongoing, selvfølgelig er det det.

Børne- og ungdomsforvaltningen har allerede nu nogle initiativer, som vi i SF synes, man godt kan udvide. Det er nogle gode initiativer, Din tro, min tro, det er virkelig godt, og det må gerne udvides til flere og til højere klassetrin. Der er også Normstormerne, hvor unge homoseksuelle tager ud til folkeskoleklasser og oplyser om forskellige former for seksualitet; det er også et godt initiativ.

Det hele handler i virkeligheden om, at vi ønsker i SF, at der kommer så meget dialog og oplysning og fælles oplevelse, fordi det er det, der gør det. SF ser og ønsker København som en mangfoldig by, der skal være rummelighed, og der skal være tolerance. De ting kommer altså bare ikke af sig selv. Vi tror på, at den største udfordrer af intolerance og segregation er oplysning og fællesskab og fælles oplevelser, fælles referencer og en dialog og en viden. Det skal udvikles, og det skal være i folkeskolen, det skal være i fritidslivet, det skal være i kulturlivet, og det skal være i bydelene.

Vi foreslår nogle tværkulturelle møder i nogle af byens kulturhuse eller skoler. Vi tror på dialog og oplysning. Og så vil vi også gerne invitere organisationer og borgere. Vi kan ikke straffe os ud af intolerance; det kan kun oplyses væk. At flytte børn, der mobber, løser ikke udfordringen med intolerance. Og så vil jeg stoppe.

(Kort bemærkning).

Mogens Lønborg (C): Det er den sidste taler, der kalder mig herop. Jeg synes, det er lidt trist at høre på det debatniveau, også den mærkelige logik, der ligger i de indlæg.

Rasmus Jarlov peger på, at man sådan set gerne vil have, at vi diskuterer det, som forespørgslen drejer sig om, og det er også måske lige en venlig henstilling til overborgmesteren som mødeleder måske prøver at sørge for, at vi holder os til emnet. Det var sådan set chikane af jøder.

Men så er logikken hos borgmester Anne Vang den, at fordi vi insisterer på nu at snakke om det, som er forespørgslens kendetegn, så er vi slet ikke interesseret i at bekæmpe mobning af andre end jøder. Arh, prøv lige at høre, hvor langt kan vi komme ned i debatniveau, helt ærligt, det synes jeg er lidt pinligt.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til Rasmus Jarlov i anden runde.

Rasmus Jarlov (C): Vi må konstatere, at der er ekstremt mange forsøg på at afspore denne her debat. Vi har taget et emne op, som handler om jødiske borgeres situation i København og specifikt for denne her forespørgsel forholdene i den folkeskole, som borgmester Anne Vang er ansvarlig for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

Så skal man høre på for det første, at det er politisk stunt og gejl, og jeg ved ikke hvad, jeg ellers har skullet høre på, fordi vi har taget denne her sag op. At vi som politikere tager nogle sager op med nogle borgere, der er udsat for nogle meget alvorlige overgreb, betragter man åbenbart som illegitimt herinde i Borgerrepræsentationen.

Dernæst skal man høre på, at fordi vi tager denne her specifikke sag op, så betyder det, at vi er ligeglade med alt muligt andet. Hvad er det for en måde at argumentere på? De her typer af argumenter kan man anvende, hver gang der bliver taget en politisk sag op. Så skal vi høre på, at det er for at promovere sig selv. Vi skal høre på, at fordi man tager et bestemt emne op, så er man ligeglad med alt muligt andet. Det har simpelt hen ingen validitet argumentationsmæssigt. Jeg synes, det er så tynd en måde at argumentere på, og det vidner virkelig om, at man er bange for den her debat, man tør ikke se situationen i øjnene. Det synes jeg er dybt pinligt, fordi det er faktisk et alvorligt problem, og det burde man tage seriøst.

Jeg er skuffet over, at man herinde så tydeligt har tilkendegivet i dag, at man mener, at i sidste ende vil man ikke gøre noget som helst for at hjælpe de jødiske børn. Hvis det kommer til den situation, at man skal vælge mellem, om dem, der udøver diskrimination og chikane, skal flytte skole, eller om det er mobbeofrene, der skal flytte skole, så stiller man sig typisk for venstrefløjen på deres side, der udøver diskriminationen, i stedet for at stille sig klart og tydeligt på ofrenes side. Al den her snak om nultolerance over for intolerance er ikke andet end snak, for når det kommer til, at man skal drage en konsekvens, så er man ikke på ofrenes side.

Jeg mangler også stadig svar på at høre fra borgmester Anne Vang, hvad hendes holdning egentlig er til det her med, at medarbejdere vildleder offentligheden. Der blev jeg også angrebet på min person, det var forkert af mig, det var uhørt, at jeg tog emnet op. At jeg kritiserede Anne Vangs medarbejdere, det er uhørt.

Jeg vil bare sige, at jeg ikke er kommunerepræsentant, jeg er borgerrepræsentant, og jeg forlanger, at de ansatte, som lever af skatteydernes penge, også fortæller sandheden, når de taler til offentligheden. Og så er jeg ligeglad, om det kommer til at være en hård kritik af en enkelt medarbejder. Når en enkelt medarbejder går ud og i den grad påvirker den offentlige debat og får hele Danmark til at tro, at der ikke er noget problem i Anne Vangs forvaltning, så kan jeg godt forstå, at borgmester Anne Vang synes, at det er bekvemt, men det er ikke i orden.

Jeg mener altså, at borgmesteren må slå fast, at hendes medarbejdere har pligt til at fortælle sandheden, når de blander sig i den offentlige debat. Alt andet er vildledning, og det er uacceptabelt. Det kunne jeg godt tænke mig, at borgmesteren var enig i.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så går vi over til korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Susan Hedlund (A): Jeg synes, jeg bare lige vil oplyse Borgerrepræsentationen om, at vi i Borgerråd giverudvalget og Borgerrådgiveren i egen drift-undersøgelse har taget et initiativ til at kigge på denne her sag. Mere sådan så man er betrygget i, at der foregår i hvert fald også noget på den der del af det, og det er målrettet den sag om de jødiske børn. Der vil komme en afklaring på et tidspunkt. Vi udtaler os jo ikke, før der ligger en klar sag, og det er vel også, fordi der vil blive afdækket undervejs.

Så det var mere for at sige, at der kommer rent faktisk noget, der vil afdække det her område.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Med den oplysning går vi videre til Lars Aslan Rasmussen, værsgo.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

Lars Aslan Rasmussen (A): Jeg holder mig kun til det her problem med jødechikane. Altså jeg forstår bare ikke især De Konservative. Det er vel ikke kun noget, der drejer sig om folkeskolen. Det drejer sig vel også om generel sikkerhed for, at jøder kan færdes trygt i København. Løser man det problem ved at smide nogle elever ud af folkeskolen? Jeg savner måske nogle flere konkrete initiativer.

Forði jeg er fuldstændig enig i, at der er et kæmpestort problem med jøders sikkerhed generelt, og det har den her høring jo også påvist, og det tror jeg, at alle vi, der bevæger sig nogle steder i København, godt ved. Men hvad er det så for nogle initiativer? Det er det, jeg savner. Hvad er det for nogle initiativer? Jeg går ud fra, at man synes, at de initiativer, der er, er dårlige eller mangelfulde. Hvad er det så for nogle initiativer, de borgerlige godt kunne tænke sig? Ligesom det her med selskabsskat. Hvis man ikke tror, at det løser problemet med arbejdsløshed, så må man komme op med nogle andre initiativer. Det er det, jeg sådan savner fra de borgerlige – ikke omkring selskabsskatten, men omkring chikane af jøder.

(Kort bemærkning).

Klaus Mygind (F): Vi er ikke interesseret i at afspore den her debat. Jeg tror bare, at de øvrige talere tog Rasmus Jarlov på ordet. Altså Rasmus Jarlov sagde faktisk, at det ikke var så vigtigt med de andre. Men o.k., nu har vi hørt, hvad der er blevet sagt, og derfor igen: Hvad er det for ting, vi skal gøre yderligere i det her forhold? Hvordan kommer vi videre? Ønsker vi f.eks. at lave en lovændring, sådan at vi kan komme ind og lave registreringer på religiøsitet, sådan at vi kan finde ud af, hvordan det problem er? Er det den vej, vi skal gå?

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anna Mee Allerslev:** For at sige det kort: Jeg tror ikke, der er nogen, der er i tvivl om, at jeg tager denne her sag meget alvorligt. Jeg deltog også i Rasmus Jarlovs høring på Rådhuset. Jeg har deltaget i samtlige debatter, stillet op, debatteret det emne, synes jeg selv, sagligt, fagligt og haft respekt for de borgerlige politikeres eller Rasmus Jarlovs argumentation i denne sag, selv om vi er dybt uenige.

Hvad jeg synes er at gå over stregen i forhold til denne her debat, er at hænge navngivne medarbejdere ud. Jeg ved godt, at man gør det i forhold til et politisk substansspørgsmål, men jeg oplever, at sagen har taget en drejning, som jeg ikke kan stå inde for. Jeg synes, at det er problematisk, hvis vi begynder at bruge den slags metoder her i Borgerrepræsentationen, og det er sagt med al respekt for debatten i øvrigt.

Jeg er ikke en af dem, som ellers har kritiseret debattens form eller jødehøring, men jeg bryder mig ikke om den måde, debatten er blevet på, og slet ikke med mit kendskab til den navngivne medarbejder, der er blevet hængt ud, og den meget regelrette måde, som personen forvalter sit embede på.

(Kort bemærkning).

Pernille Gaarde Bendix (F): Det er tynd argumentation, for nu at bruge Rasmus Jarlovs egne ord, at sige, at man i BR-salen ikke er interesseret i overhovedet at løse problemerne omkring jødernes oplevelser med chikane. Det er overhovedet ikke rigtigt. Det vil SF rigtig gerne være med til, og det er også det, jeg hører, at Socialdemokraterne gerne vil være med til, og de andre partier, som har ytret sig.

Sagen er, at vi lægger op til, at problemerne løses dér, hvor de er. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om Rasmus Jarlov har et bud på, om det virkelig er en god idé at flytte de her udfordringer i stedet for at bearbejde dem dér, hvor de er, fordi selvfølgelig skal de bearbejdes og arbejdes med og løses. Men at flytte dem er ikke nogen god løsning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Selvfølgelig skal man bearbejde problemerne dér, hvor de er, så langt man nu kan komme med det. Det er ikke det, vi snakker om, og vi snakker heller ikke om øjeblikkelig bortvisning, som jeg tror, Lars Aslan udlagde det som tidligere. Jeg har hele vejen igennem brugt den formulering, at i sidste ende må det være sådan, at hvis der er nogle, der gør andre skolebørns skolegang utålelig, så må det være dem, som mobber og chikanerer, som flytter skole, i stedet for, at det er ofrene, der skal være tvunget til at søge væk.

Fra min side handler det i forhold til skolelederen ikke om at hænge en medarbejder ud. Det handler om at slå fast, at det er uacceptabelt, at offentligheden ikke får de rigtige oplysninger. Jeg ser det ikke som min opgave at beskytte kommunen og forvaltningerne og de medarbejdere, som er i den, mod kritik, når de vildleder hele Danmark om, hvordan forholdene er. Jeg er borgerrepræsentant, jeg vil have, at vi får det rigtige at vide; ellers kan vi ikke agere rationelt.

Så vil jeg sige tak til borgmester Anna Mee for hendes deltagelse i høringen. Det satte jeg, og jeg tror også det jødiske miljø, meget stor pris på. Vi undrede os over, hvorfor Anne Vang ikke svarede på den samme invitation, som jeg havde sendt til borgmester Anna Mee.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Nu er der flere talere, der har været oppe og sige, at man skal løse problemet på skolen, og at det da må være en bedre løsning. Lars Aslan Rasmussen var også inde på det.

Altså jeg er bare nødt til at sige, at fordi vi har valgt at lukke øjnene for det her problem og ikke tage det seriøst nok og ikke gå ned og sige, at vi må fjerne de værste tilfælde, vi må fjerne de personer, som chikanerer og mobber, de må væk fra skolen for at vise en konsekvens, så jager vi jo dem væk, der bliver mobbet. Vi jager jo dem væk, der er ofrene, fordi vi ikke gør nok, som det er for øjeblikket.

Jeg vil sige, at der jo er ros i forhold til det, vi allerede gør, men vi er nødt til at gå skridtet videre. Vi kan ikke acceptere, at der er en hel gruppe af mennesker, som ikke tør sætte deres børn i folkeskolen eksempelvis på Nørrebro. Det duer simpelt hen ikke.

(Kort bemærkning).

Klaus Mygind (F): Til Rasmus Jarlov: Jeg synes også, det har været et rigtig godt initiativ, som Rasmus Jarlov har taget. Jeg har også opfordret folk, jeg kender, til at deltage i høringen.

Rasmus Jarlov siger i sidste ende. Ja, selvfølgelig må det i sidste ende være sådan, at det er mobberne, man prøver at flytte. Der er også sket det inden for folkeskolens rammer, at det faktisk er en mulighed for skolelederne, at de i samarbejde kan løse problemet på den måde. Selvfølgelig i sidste ende, men som udgangspunkt skal tingene løses der, hvor de er.

Carl Christian Ebbesen siger, at vi har lukket øjnene. Jeg synes, vi skulle prøve at løfte det her lidt til det samfundsmæssige perspektiv. I de sidste 10 år er hele diskussionen, hele synet, retorikken omkring indvandrere og minoriteter blevet skærpet, og det er for så vidt nok også gået ud over det jødiske samfund i København. Tidligere har vi haft rigtig mange ting, hvor vi respekterede de jødiske skolebørn. Dengang vi havde lørdagsskole, var det almindeligt, at de havde fri, så de kunne gå i synagogen. Vi har aldrig haft en diskussion, om man kunne have kalot på, men vi har haft en diskussion, om man kunne gå med slør. Så tag det ...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ja tak. Så giver vi ordet til Henrik Appel Esbensen, værsgo.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

Henrik Appel Esbensen (A): Kære Dansk Folkeparti og Konservative. Det her er en ekstremt kompleks problemstilling, og jeg har endnu ikke hørt nogen i denne her sal ikke tage afstand fra jødemobning og andre former for mobning, men der er altså rigtig mange udfordringer.

Men at løse problemet med straf er jeg ikke enig i. Vi kan jo ikke kun fjerne jødemobbere. Så skal vi fjerne alle mobbere i skolen. Det bliver noget af en logistikudfordring, vi får i Københavns Kommune, når så mange børn skal valfarte fra det ene sted til det andet sted. Det er altså ikke måden, vi løser problemet på, medmindre man vi have sådan en børnemobbedomstol, hvor man så kan tage stilling til, om barnet er gået forkert.

Det her løses ude på skolerne. Ingen bliver bedre mennesker af at blive straffet hårdt. Tværtimod bliver vi nødt til at huske på at inddrage familien, løse problemerne ude på skolerne, give skolerne de ressourcer, de skal have, når de skal løse de her problemer. Det er den måde, man løser de her problemer på.

Og så håber jeg, at vi ikke giver efter for følelserne, men holder hovedet koldt. Det håber jeg også, at både Dansk Folkeparti og De Konservative kan.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet i ordførerrækken til Cecilia Lonning. Det er efterhånden lang tid siden, Cecilia Lonning indtegnede sig.

Cecilia Lonning (V): Jeg prøvede ihærdigt på at komme på allerede i sidste runde.

Jeg ville egentlig bare følge op i forhold til Rikke Lauritzen og så ganske kort sige, hvad der er Venstres holdning i forhold til det her. Jamen vi synes selvsagt også, at det er uacceptabelt, hvis jødiske børn skal affærdiges med, at de ikke kan komme på kommunens skoler og ligesom stille sig tilfredse med, at der jo også er Karolineskolen. Det er jo kendt, at der er fattige jødiske familier på Nørrebro, primært måske fra Østeuropa, der ikke bare har råd til, at deres børn går på Karolineskolen, så selvfølgelig skal der være pladser til dem i folkeskolen også.

Jeg synes også, sagen desværre bærer lidt præg af denne her sådan lidt ofte oplevet en benægtelse af, at der er nogen problemer med den københavnske folkeskole. Altså vi har hørt det så tit: Der er ikke nogen faglige problemer, der er ikke nogen ledelsesmæssige problemer. Det er der så lidt alligevel, og nu er der heller ikke nogen problemer med jøderne; det er der lidt alligevel. Det er bare lidt ærgerligt, at det skal være retorikken herinde.

Jeg vil også give Rasmus Jarlov ret. Jeg undrer mig over pressehåndteringen, at den ene dag er der problemer, og så er der ikke rigtig problemer, og så kommer det frem en uge senere, at det var der så alligevel en lille smule.

Jeg vil også sige, at det forekommer jo lidt interessant, at sagen, så vidt jeg er orienteret, breakede på et tidspunkt, hvor distriktschefen sad til møde netop med alle skolelederne fra Nørrebro, og man kan jo så gisne om, om det har givet anledning til, at man der hurtigt er blevet enig om, at der er da ikke nogen problemer her, og det har man så kunnet gå ud i samlet flok med, når det nu efterfølgende så viser sig, at der har været problemer på i hvert fald to skoler, hvor skolelederne jo har afvist jødiske børn.

Det leder mig så til mit egentlige spørgsmål. Det er: Eftersom de her to skoleledere jo nu, som Anne Vang gjorde rede for, har handlet i strid med kommunens regelsæt, og eftersom vi ved, at samtlige skoleledere på Nørrebro jo fik fuld bonus for sidste år, overvejer man så at gå ind og kræve noget af den bonus tilbagebetalt, fordi de to skoleledere jo nu hermed har handlet decideret i strid med kommunens regelsæt?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til Finn Rudaizky i ordførerrækken.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

Finn Rudaizky (O): Jeg havde ikke tænkt på at deltage i debatten, i hvert fald ikke da jeg kom herind i dag. Men jeg synes, at det, der blev nævnt med hensyn til den populistiske sag, som det også er blevet betonet, fik niveauet så langt ned, at jeg faktisk har lyst til at sige et par ord.

Jeg vil gerne forholde mig til det, der er dagsordenspunktet i dag, og jeg vil ikke bagefter blive beklippet, fordi jeg ikke synes, at der skal være de samme rettigheder for homoseksuelle, muslimer, kristne eller andre grupper i det her samfund.

Det blev nævnt flere gange af borgmester Anne Vang, at det skulle være svært at afdække problemets omfang. Jeg vil gerne have lov til at sige, at det faktisk er noget af det nemmeste overhovedet. Fordi, som det også er blevet sagt heroppefra tidligere i dag, og jeg skal bare lige præcisere det helt tydeligt, at der rent faktisk ikke er nogen jødiske forældre i København, som drømmer om at sende deres børn på Nørrebro skoler, for de ved, hvilken håndtering det i givet fald vil få. Og det har intet at gøre med det, som Jesper Christensen var oppe og skulle præsentere, nemlig spørgsmålet om mobbeprocenten.

Den mobbeprocent kan vi selvfølgelig glæde os over generelt falder. Det har jeg ikke spor imod, tværtimod, men jeg vil gerne have lov til at sige, at den mobbeprocent har overhovedet ikke nogen relation til det, der er problemet her i dag på dagsordenen, nemlig spørgsmålet om de jødiske børn, som ikke går til den skole. Der er ingen mobbeprocent i relation til det, det er simpelt hen umuligt for de jødiske forældre at sende deres børn på Nørrebro skolerne. Det er det, der er det samfundsmæssige perspektiv, for at bruge Klaus Myginds ord. Det samfundsmæssige perspektiv er det forhold, at det rent faktisk har ændret sig så meget i samfundet, at vi har de problemer, som vi ikke har løst, og som vi i hvert fald ikke har erkendt tidligt nok.

Og så vil jeg bare sige, at borgmester Anne Vang nævnte også, at der i lang tid var et kendt problem, da borgmesteren blev spurgt om det. Men jeg vil gerne have lov til at sige: Hvor lang tid er det? Den lange tid, man har kendt de her problemer, er 10-15 år tilbage. Det er ikke tidligere; jeg har selv gået på en Nørrebro skole, og der har ikke været problemer tidligere.

Så det er altså noget, der er sket i takt med, og vi bliver nødt til at sige det ligeud, at der er kommet befolkningsgrupper, der bor ude på Nørrebro, som bliver opdraget til et had mod andre befolkningsgrupper og tager det med i skolen. Skolelederne formår ikke at dæmme op for det, og ikke mindst børnenes forældre forstår ikke at forklare, at nu lever de i det danske samfund, og vi har altså nogle andre normer, vi har altså nogle andre regler, og vi respekterer hinanden, og vi laver ikke mini-Gaza ude på Nørrebro, men det er altså Danmark, der er tale om.

Derfor vil jeg sige, at jeg synes, det er rigtig billige svar, der er kommet i dag, og jeg håber faktisk, at den debat, som kommer til at fortsætte, bliver mere seriøs, også når den kommer i udvalget, og når den kommer andre steder.

Jeg var i hvert fald glad for, at borgmester Anna Mee Allerslev på det møde, der var her på Rådhuset, jeg følte for første gang tilkendegav, at hun så, at der var et problem, ligeledes de mange mennesker, der også sagde, at der var behov for at diskutere de her ting i folkeskolen og også blandt politikerne. Jeg tror måske, at der kunne være tale om, at overborgmesteren og måske også andre her i den sal skulle overveje, om nogle af de her problemer skulle løses på en anden måde ved, at man samtaler, ved, at politikerne samtaler. Det gjorde man tidligere, hvor man altså løste den slags problemer.

Trine Schultz (F): Når jeg sidder og lytter til, hvad der bliver sagt i dag af voksne, forholdsvis veluddannede mennesker, så tænker jeg, jeg kan godt forstå, hvis det også kan være svært for børn at forstå, hvad hinanden siger. Vi diskuterer i øst og vest. Det er, som om vi overhovedet ikke taler samme sprog. Der er ikke nogen her, jeg har hørt i dag, der ikke vil tage det her problem alvorligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

Finn Rudaizky har lige fortalt os, at der ikke er nogen børn med jødisk baggrund, der går på Nørrebro skoler. Så er det, jeg gerne vil vide: Hvilke børn er det så, vi skal smide ud for at chikanere dem? Altså det er fuldstændig i øst og i vest, og det hænger ikke sammen på den måde.

Når nogle siger, at det skal tages meget alvorligt, at nogen som helst, også børn med jødisk baggrund, chikaneres, og der skal arbejdes med det hele tiden, hver dag, så rammer vi jo også de børn med jødisk baggrund. Når der kommer en person med muslimsk, med kristen og med jødisk baggrund og taler med børnene i skolen og fortæller dem om de her ting, så har det alt andet lige en effekt.

Så jeg synes altså et eller andet sted, så er det her meget alvorligt, og jeg har ikke hørt nogen, der ikke tager det alvorligt.

Jeg var også med til denne her høring, og jeg hørte nogle ting, som jeg ikke ønsker foregår i København eller nogen andre steder, om det er voksne, der fortæller deres børn noget, der gør, at de kommer til at hade børn med jødisk baggrund, eller det er danske forældre, der fortæller deres børn noget, der gør, at de kommer til at hade muslimske børn. Begge dele er dybt problematiske, og vi skal tage det alvorligt alt sammen, og det synes jeg, vi gør.

Så med hensyn til, hvad man siger om medarbejdere, der arbejder i denne her kommune, synes jeg, man skal huske, at det her er en offentlig talerstol, som alle mennesker kan sidde og se på, tror jeg, derhjemme i deres stuer. Det giver saftsuseme et ansvar for, hvad det er vi siger. Man kan da klage over noget, der foregår, på andre måder end ved at stå på en talerstol, hvor de mennesker, der bliver anklaget, ikke har en chance for at komme til orde.

Så det vil jeg bare sige. Jeg synes da ikke, man skal tie stille. Hvis der foregår noget, som ikke skal foregå, så skal man da klage over det. Hvis nogle, der er ansat i forvaltningen, gør noget, de ikke skal, så kan man gøre det på andre måder end fra denne her talerstol. Det synes jeg i hvert fald er uheldigt.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Til det sidste vil jeg sige, at når man blander sig i den offentlige debat, så bliver man udsat for kritik i offentligheden. Sådan er det, og det må man være indstillet på, og så må man lade være med at blande sig i den offentlige debat, hvis man ikke kan tåle det. Det gælder, uanset hvem man er.

Jeg er ellers enig med Trine Scholtz i, at vi taler forbi hinanden, fordi nu har jeg hørt mange gange ordførere fra venstrefløjnen gå op her og sige: Der er ikke nogen af os, der ikke tager det alvorligt. Men det tror jeg egentlig heller ikke, vi har beskyldt jer for. Altså vi har sagt, at der ikke bliver draget nogen konsekvenser. Vi har sagt, at vi synes, det er en slap håndtering af det her. Vi har sagt, at det her med, at man kræver nultolerance, blot er tomme ord. Men vi er da sådan set godt klar over, at man erkender, at der er et problem. Så så langt kan vi i hvert fald godt være enige, det ved vi godt. Vi synes bare ikke, der bliver draget nogen som helst konsekvenser, og vi synes, det bliver ved de tomme ord.

Borgmester Anne Vang: Jeg vil ikke sige mere om, hvorvidt der er mennesker i denne her sal, der ikke tager problemet alvorligt. Det er der ikke.

Jeg vil heller ikke sige mere om, hvilke konsekvenser der skal drages, det er der blevet sagt meget om, men jeg vil gerne sige noget om, hvorvidt det er o.k. fra denne talerstol at hænge medarbejdere ud, hvad enten det drejer sig om en skoleleder, om områdechefer og skoleledere, der holder møder sammen, eller om pressemedarbejdere.

Jeg vil godt understrege, at det er sådan, at Rasmus Jarlov fra De Konservative har fået fremlagt på sin egen forespørgsel al kommunikation, der har været i denne her sag. Påstandene om, at der skulle være medarbejdere i børne- og ungdomsforvaltningen, der vildleder offentligheden, er fuldstændig

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

udokumenterede. Og jeg synes, det er rigtig dårlig stil at blive ved med at fremsætte dem og rigtig dårlig stil at fremsætte dem fra en offentlig talerstol.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Jeg må så bare sige, at jeg er bedøvende ligeglad med, hvad Anne Vang finder er dårlig stil. Jeg fastholder, at når man går ud og vildleder offentligheden og efterlader hele Danmark med et indtryk af noget, der er forkert, og når man så bagefter faktisk indrømmer det over for Jyllands-Posten med ordene: Det var måske en lille smule, ikke helt korrekt, det, jeg fortalte hele Danmark i sidste uge – ja, så må man være villig til at få den kritik, som følger af det.

Og jeg er bedøvende ligeglad med, om man er områdechef, om man er politiker, eller hvem man er, så får man kritik i det offentlige rum. Jeg mener, at Anne Vang skyder fuldstændig forkert, når hun går ud og beskytter den her løgn og legitimerer og siger: Det er o.k., det skal man bare have lov til, man skal have lov til at bilde offentligheden hvad som helst ind, og så må man ikke kritiseres for det bagefter. Og hvis man bliver kritiseret, så er det uhørt og dårlig stil af dem, som kritiserer det.

Sådan spiller klaveret ikke. Vi bliver ved med at kritisere, når kommunen gør noget forkert, og vi vil i høj grad kritisere, når der kommer forkerte oplysninger ud fra Anne Vangs forvaltning.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anne Vang:** Jeg er villig til at medgive, at Rasmus Jarlov godt kan dokumentere, at der findes medarbejdere i børne- og ungdomsforvaltningen eller i alle mulige øvrige forvaltninger, som, når de taler med pressen, ikke er specielt medietrænede. Men jeg vil godt bede Rasmus Jarlov om at dokumentere, at der er medarbejdere i børne- og ungdomsforvaltningen, der har løjet. Jeg vil godt bede ham om at dokumentere det, for ellers synes jeg, vi skal stoppe denne her debat om konkrete medarbejdere med de her ord.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Og det nærmer sig også tidspunktet, hvor jeg siger, at nu har vi hørt nok om det tema. Men jeg giver så ordet for afslutning af sagen til Rasmus Jarlov, værsgo.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Nævn den dokumentation: Jeg har nævnt den dokumentation, som er for det, og det er, at pågældende medarbejder selv i Jyllands-Posten har indrømmet, at det var en lille bitte smule, ikke helt korrekt, det, hun havde fortalt offentligheden. Hvis det ikke er dokumentation nok, at personen selv indrømmer, at hun har løjet over for offentligheden gennem de udtalelser, hun har givet til pressen, så ved jeg ikke, hvordan man skal kunne dokumentere det.

Det er det, der ligger, det er rimelig klart, det er en ren tilståelsessag. Og derfor, ja, der kommer kritik. Det vil der også gøre næste gang, det her sker. Man skal fortælle offentligheden sandheden. Det handler overhovedet ikke om medietræning. Det kræver ikke nogen medietræning, at man fortæller, hvad der er op og ned, i stedet for, at man i samarbejde, i en eller anden form i hvert fald, med råd fra Anne Vangs pressechef har været ude og fortælle noget, som ikke passer.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Nu tror jeg, alle i salen har hørt, hvad både borgmester Anne Vang og hvad Rasmus Jarlov mener om spørgsmålet om en medarbejders udtalelse, både pligt og ret og også borgerrepræsentanters ret til at være uenige i synspunkter, der fremgår af offentligheden. Så jeg tror ikke, vi behøver at høre det endnu mere. Nu giver jeg ordet for en kort bemærkning til Cecilia Lonning, værsgo.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

Cecilia Lonning (V): – Som bare vil sige, at jeg synes, vi undervurderer Lise Egholm, hvis vi siger, at hun ikke er en medietrænnet person. Hun er formentlig den skoleleder i København, måske endda i Danmark, der hyppigst har optrådt i medierne. Hun har skrevet mindst to bøger, hun har optrådt i et hav af talkshows, debatter, blandet sig i stort set hvilken debat, der har været de sidste 10-15 år. Så at sige, at hun ikke er en medietrænnet person, altså så ser det godt nok skidt ud.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så har vi også fået slået det fast. Så er der endnu en gang ikke grund til at sige mere om det spørgsmål. Så giver vi ordet til Carl Christian Ebbesen i 2. runde, værsgo.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg er rigtig, rigtig glad for, at Dansk Folkeparti har fået sat den her forespørgsel på dagsordenen. Man må jo sige, at den store spørgelyst og diskussionslyst jo har vist, at det er et emne, der optager os, at det er et emne, vi faktisk ønsker at gøre noget ved.

Det første, som vi jo skal, er at erkende, at vi faktisk har et meget specielt problem her, og et problem, som skal håndteres på en ny og en meget speciel måde, hvis vi ønsker for alvor at komme det til livs.

Jeg vil ikke starte en ny diskussion om, hvad der kunne være problemer, eller hvad der kunne være løsninger af problemer, men jeg er glad for, at jeg har oplevet en erkendelse fra flere partiers side. Men jeg er meget ked af, at nogle af de løsninger, der er kommet på banen, specielt fra venstrefløjens side, er mere af det samme, er mere af det, som gør, at vi kan se, at der er problemer med jødiske forældre, der ikke tør sende deres børn i folkeskolen. Det synes vi i Dansk Folkeparti er meget uhenigtsmæssigt.

Det, som Dansk Folkeparti gerne vil, er, at vi prøver at fortsætte det her arbejde, og jeg kan garantere, at Dansk Folkeparti gerne vil bidrage til at finde løsninger i forhold til, at vi kan gøre folkeskolen til et bedre sted. For vi skal sikre, at vores børn kan gå i den københavnske folkeskole, få en god og en tryk uddannelse, og det er der i den grad behov for for at sikre, at også vores unge og børn kommer ud med et uddannelsesniveau, hvor de føler sig klar, stærke, friske, veluddannede til at kunne gå ud og få sig en videreuddannelse.

Det første skridt er at erkende, at vi har et specifikt problem her omkring nogle jødiske børn, der bliver chikaneret. Jeg hører mange positive tilkendegivelser fra salen her, så jeg er sikker på, at det videre arbejde nok skal være med til, at når vi står her igen på et senere tidspunkt, så er vi kommet skridtet endnu videre.

Forespørgslen blev besvaret.

=====

13. Forespørgsel om Københavns integrationsindsats (2013-37368)

Beskæftigelses- og Integrationsborgmesteren bedes redegøre for følgende:

- Hvorfor er København ikke lige så effektiv som landets bedste kommuner til at få flygtninge og indvandrere i job eller uddannelse?
- Hvilke initiativer vil borgmesteren tage for at blive blandt de bedste kommuner til at få flygtninge og indvandrere i job eller uddannelse?
- Hvordan fungerer samarbejdet mellem kommunens ansatte, som arbejder med flygtninge og indvandrere, og kan samarbejdet, eventuelt optimeres?
- Kan kontakten mellem de lokale virksomheder og kommunens ansatte, som arbejder med flygtninge og indvandrere, eventuelt optimeres?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

- Får de flygtninge og indvandrere der kommer i virksomhedspraktik, samtidig sprogundervisning? Hvis svaret er nej, hvad er så begrundelsen herfor? (Stillet af Dansk Folkeparti)

Carl Christian Ebbesen (O): Ja, et andet vigtigt område i Københavns Kommune er vores integrationsindsats. Jeg sad og læste Ugebrevet A4, der havde fået analysefirmaet LG Insight til at undersøge, hvor gode kommunerne har været til at integrere flygtninge og indvandrere. Resultatet er, at vi vil kunne spare 600 mio. kr. om året på landsplan, hvis de dårligste kommuner var lige så gode til at integrere flygtninge og indvandrere som de bedste kommuner.

Det største potentiale er i København, viser LG Insights rapport. Det drejer sig om, at vi i København har et potentiale, hvis vi var lige så gode som de dygtige, på 156 mio. kr. om året. Det er det, vi bruger mere i udgifter til flygtninge og indvandrere. Udgiften i København er 45.214 kr. pr. flygtning og indvandrer, som bor her, i gennemsnit. Og hvis man sammenligner eksempelvis med Lemvig, Jammerbugt eller Skive, så er udgiften der kun det halve, altså ca. 23.000 kr.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvorfor integrationsborgmesteren mener, at københavnerne skal betale dobbelt så meget for de flygtninge og indvandrere, der bor i København, i forhold til eksempelvis Lemvig. Skal vi virkelig blive ved med at udsulte folkeskolen, børneområdet, fordi integrationsborgmesteren ikke kan finde ud af at løfte sin opgave på samme niveau, som de bedste kommuner her i landet kan?

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til borgmester Anna Mee Allerslev for at svare på forespørgslen, værsgo.

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Tak for det. Det korte svar er selvfølgelig nej. Men til trods for, at jeg synes, at Karen Hækkerups svar til Dansk Folkeparti ofte er morsomme, vil jeg selvfølgelig svare, om ikke omfattende, jo, det vil jeg også, men jeg vil selvfølgelig svare i dybden på de mange spørgsmål, Dansk Folkeparti har stillet på baggrund af rapporten.

Først og fremmest: Hvorfor er København ikke lige så effektiv som Lemvig og Randers? Den vigtigste grund til, at vi ikke er lige så effektive i Dansk Folkepartis optik, er, at det simpelt hen er at sammenligne æbler og pærer. København har mere end 2.000 ledige indvandrere på kontanthjælp, mens Lemvig har 4, og Randers har 30. LG Insight opdeler landets kommuner i tre grupper, og jeg ville ønske, at virkeligheden var så forsimplet, at vi bare kunne kopiere Lemvigs og Randers' integrationspolitik i alle vores services og dermed spare 156 mio. kr. om året, men det kan vi desværre ikke.

Jeg tror, at de fleste, der – jeg ved, at Carl Christian Ebbesen har stor indsigt deri – har bare en lille smule indsigt i statistik og i sammenligninger, ved, at det er en fuldstændig urimelig sammenligning. Vi kan ikke sammenligne København med Lolland Kommune, som har 28 ledige indvandrere, som de stort set kan mandsopdække.

Hvis man skal have et mere retvisende sammenligningsgrundlag, så kan vi sammenligne os med kommuner, som har samme rammevilkår som os, hvilket vi normalt også bliver. Og når Arbejdsmarkedsstyrelsen sammenligner os med vores officielle kommuneklynge, som tæller byer som f.eks. Ålborg og Århus, Albertslund og Brøndby, så kan vi se, at billedet er et andet.

Når vi sammenligner København med vores officielle kommuneklynge, som har de samme rammevilkår som os, så viser tallene, at klyngen får ca. 3,5 procentpoint flere ud af kontanthjælp inden for det første halve år. Hvis København var lige så god som de kommuner, der er i vores kommuneklynge, så ville det svare til 170 færre indvandrere på kontanthjælp. Det er selvfølgelig en stor udfordring, som jeg håber, der ikke er nogen i det her rum eller i befolkningen, som er i tvivl om, at jeg tager meget alvorligt. Det er også derfor, at jeg 2 år i træk har lavet en bred integrationsaftale med alle partierne her

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

på Rådhuset inklusive Dansk Folkeparti, hvor vi netop forsøger at løse de problemer, vi kan, inden for vores område og forsøger at adressere og stille mål op inden for de andre områder, hvor vi har indstillingsret.

En del af forklaringen på, at vi, hvis man sammenligner os med sammenlignelige kommuner, altså burde få 170 flere indvandrere ud af kontanthjælp – og det er bestemt ikke en undskyldning alene, men når vi nu skal gå ned i detaljen – er, at selv inden for den klynge er byer som Ishøj, Brøndby og København ikke fuldstændig sammenlignelige. Det tror jeg godt, at salen har forståelse for.

En del af forklaringen er, at vi har forskellige typer grupper, kært barn har mange navne, af indvandrere. I København er der flere flygtninge fra bl.a. Palæstina og Somalia fra 1980'erne og 1990'erne, som senere har fået familiesammenføring. Vi kan se, når vi kigger bredt ud over landet, at den gruppe af indvandrere generelt set er svære at få i job.

Hvis vi bliver målt på ministerens officielle mål for området, kan man derfor se, at det slet ikke står så slemt til, som Carl Christian Ebbesen ellers forsøgte at mane et billede af. Tiden er jo knap, så jeg vil gå videre.

Jeg bliver også spurgt om, hvilke initiativer jeg, og jeg går ud fra også det politiske udvalg, vil tage for at få flere flygtninge og indvandrere i job eller uddannelse. Der er jo ikke nogen tvivl om, som vi også har kunnet høre i de debatter, jeg ellers har deltaget i, at der er ikke noget, som jeg og udvalget hellere vil. Det, vi til gengæld også er enige om i udvalget, hvor Carl Christian Ebbesen og Dansk Folkeparti også har understreget, at det er vigtigt, jamen det er at sørge for, at vi ikke kun laver indsatser for indvandrere eller flygtninge, men at vi gør det for alle københavnere, der har behov, og dermed med et godt dansk ord mainstreamer vores indsats.

Jeg vil fremhæve nogle af de indsatser, som vi mener er med til at løfte området, uanset om vi snakker etnisk danske eller flygtninge eller indvandrere, der mangler job eller uddannelse. Det betyder, at vi dermed også kommer til at hjælpe de flygtninge eller indvandrere, som er i de grupper.

For det første giver vi målrettede jobsamtaler og fokuserede jobklubber meget tidligt i indsatsen, meget tidligere, end vi er forpligtet til ifølge loven.

For det andet er vi meget optaget af at skaffe virksomhedsplaceringer, det gælder både det offentlige og private. Det ved vi også hjælper alle ledige inklusive flygtninge og indvandrere. Bl.a. kan jeg give jer den oplysning, serviceinformation, at i 2012 havde 28 pct., hvad der svarer til 7.500, af de borgere, vi havde i virksomhedspraktik eller i løntilskud, anden etnisk baggrund end dansk.

For det tredje så har vi fokus på opkvalificering. Vi har afsat 10 mio. kr. til opkvalificering. Bl.a. med Dansk Folkeparti og Carl Christian Ebbesen i spidsen har vi sat fokus på, at alle københavnere inklusive flygtninge og indvandrere skal kunne læse og skrive bedre end det, vi møder, når vi møder dem i vores jobcentre.

For det fjerde har vi en stærk virksomhedsstrategi, som sørger for, at vi på bedst mulig vis får besat de mange jobåbninger, som der heldigvis stadig er til trods for krisen, med ledige københavnere, herunder flygtninge og indvandrere.

For det femte deler jeg en drøm og et ønske med Carl Christian Ebbesen og Dansk Folkeparti om, at alle i København skal kunne tale dansk. Derfor har vi sammen med alle de andre partier, og tak for det, afsat penge til at lave en fremskudt sproginnsats i Tingbjerg og nu også på Amager, og vi er ved at etablere en på Indre Nørrebro. Det er et tilbud, hvor vi kan så at sige lokke de flygtninge og indvandre-re, især kvinder, som ellers ikke ville komme og få vores tilbud, ud af lejlighederne og ned i vores tilbud og derefter hen på en af byens fire faktisk meget succesfulde sprogskoler, som i parentes bemærket Carl Christian Ebbesen og jeg og udvalgets andre medlemmer har været meget optaget af at sørge for at prioritere år efter år, sådan så vi rent faktisk går ud over lovens krav om 3 år og sørger for, at vores flygtninge og indvandrere og udlændinge kan få sprogundervisning i mere end de lovpligtige 3 år.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

Endelig vil jeg sige, at for det sjette har vi en særlig jobindsats, en fremskudt jobindsats i seks udvalgte boligområder, Mjølnerparken, Aldersrogade, Lundtoftegade, Tingbjerg, Urbanplanen og Akacieparken, som sørger for, at vi kommer helt tæt ind på lige præcis den gruppe, som Carl Christian Ebbesen er bekymret for. Vi ved, det virker, når vi tilbyder samtaler, rådgivning, åben jobvejledning og virksomhedsbesøg netop ude i lokalområdet.

Så er jeg blevet spurgt, hvordan samarbejdet mellem kommunens ansatte fungerer, og om det kan optimeres. Igen vil jeg sige, at vi generelt bestræber os på på tværs af politiske udvalg, på tværs af forvaltninger at samarbejde, sådan så vi giver alle borgere, inklusive flygtninge og indvandrere, den bedst mulige service.

Jeg er rigtig glad for, at vi bl.a. har lavet en tværgående ungestrategi med henblik på at løfte alle de unge i København, som mangler en uddannelse, få dem godt i uddannelse og godt ind på arbejdsmarkedet. Det kommer selvfølgelig ikke mindst de flygtninge- og indvandrerunge, som ikke har en uddannelse, som mangler en praktikplads, eller som har svært ved at få fodfæste på arbejdsmarkedet, til glæde.

Vi har en række andre initiativer, som jeg med glæde vil gøre rede for både nu og efter dette møde og i al evighed, havde jeg nær sagt. Men jeg kan se, at tiden er fremskredet, så jeg vil gå videre til bare kort at fremhæve, at vi jo også har Sikker By, Hotspot, og det sidste skud på stammen er det Internationale Hus, som jeg glæder mig meget til åbner primo maj. Alle sammen gode eksempler på, at vi samarbejder på tværs af kommunens forvaltninger, på tværs af kommunens udvalg, om at lave en stærk indsats både over for flygtninge og indvandrere og over for borgere med anden etnisk baggrund generelt.

Der er mange spørgsmål tilbage, så jeg iler videre.

Et af spørgsmålene handler om, om kontakten mellem de lokale virksomheder og kommunens ansatte, som arbejder med flygtninge og indvandrere, kan optimeres. Jeg tror ikke, der er nogen tvivl om for os, der arbejder i politik, eller for borgerne i København, at alting altid kan optimeres og effektiviseres. Det er også derfor jeg synes, det er rigtig positivt, at vi er fælles om den integrationspolitik, der bliver ført fra Københavns Rådhus.

En af de ting, som vi er fælles om at prioritere på tværs af alle partier, er de projekter, hvor vi går ud til virksomhederne, banker på døren og spørger, om de ikke kunne tænke sig at udnytte deres mangfoldighed endnu bedre i forhold til rekrutteringen, men også i forhold til deres effektivitet, deres serviceudvikling og deres innovation. Det er et af de steder, hvor vi samarbejder med de virksomheder, der er i byen.

Et andet eksempel er det, som vi kalder Copenhagen Career Programme, hvor helt almindelige, ja, helt almindelige borgere, melder sig og deltager i et mentorprogram og hjælper nye københavnere med at falde til rette både kulturelt og beskæftigelsesmæssigt.

Jeg kunne blive ved, for vi har heldigvis en masse indsats, men nu er min tid gået. Så jeg vil afslutte med at sige, at jeg er rigtig glad for den stærke indsats, vi laver på Rådhuset i min egen forvaltning, men også den indsats, der generelt finder sted i de andre forvaltninger, hvor vi har mainstreamet indsatsen og generelt har et meget stærkt fokus på at integrere og inkludere alle borgere.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Borgmesteren bedes blive heroppe, fordi der er et ønske om at stille spørgsmål fra Carl Christian Ebbesen.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg skal lige starte med at sige, at integrationsborgmester Anna Mee Allerslev ikke skal forsøge at tage mig eller Dansk Folkeparti til indtægt for den fejlslagne integrationspolitik, der er ført i Københavns Kommune igennem mange, mange år. Men jeg vil alligevel

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

takke for, at borgmester Anna Mee Allerslev hiver frem, at det, der har været en kamp for mig og for Dansk Folkeparti, er at sikre sprogundervisning. Derfor har vi selvfølgelig forsøgt at påvirke de aftaler, der er, mest muligt og få fjernet nogle af de værste tidsler i aftalerne.

Men resultatet sidder vi jo her med på papiret, det er det, forespørgslen handler om i dag. Jeg kan så forstå, at Anna Mee Allerslev siger, at grunden til, at Københavns Kommune bruger dobbelt så mange penge som de bedste kommuner, er, at vi har mange, det er på grund af antallet. Det er tilsyneladende antallet, der er problemet i forhold til at sikre integrationen. Det har Dansk Folkeparti jo sagt i mange år, og jeg vil da bare spørge og få bekræftet: Er det grunden til, at en gennemsnitlig indvandrer eller flygtning i København koster 45.000 kr. mod kun det halve i andre kommuner?

(Kort bemærkning).

Flemming Steen Munch (V): Jeg vil også gerne takke borgmesteren for den lange redegørelse. Jeg har et spørgsmål, som vedrører såvel integration som beskæftigelse.

Forleden kunne man i et medie læse, at indvandrerkvinderne, der ifølge det oplyste udgør ca. 3 pct. af den samlede befolkning mellem 16 og 64 år, til gengæld udgjorde ca. 25 pct. af de personer, der har været på kontanthjælp i mere end 10 år inden for de sidste 15 år, altså en voldsom overvægt i statistikken, og tilsvarende er i øvrigt gældende for så vidt angår statistikken for førtidspensionister.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om borgmesteren har et særligt fokus på den gruppe, og hvori denne særlige fokus eventuelt måtte bestå.

(Kort bemærkning).

Mogens Lønborg (C): Borgmester Anna Mee Allerslev startede besvarelsen af sin forespørgsel med at sige, at det var lidt svært at sammenligne København med Lemvig, det var sådan lidt æbler og pærer.

Jeg synes jo, det var lidt billigt, fordi det er jo sådan set det, vi altid gør, når vi laver nøgletal for de 98 kommuner. Så prøver vi at line dem op med hinanden, ligesom vi gør, når vi sammenligner skoler internt i København.

Der er selvfølgelig noget med pærer og æbler, men jeg tror også, at man lige skal tænke lidt over det der med, at det godt kan være, at det alligevel kan være ret smart at sammenligne æbler med pærer, fordi der er nogle fælles ting. Faktisk er sammenligninger jo sådan set irrelevante, hvis det på forhånd er ens, så jeg synes ikke, man skal starte med at sige, at det ikke er sammenligneligt.

Det viser, at der er en forskel i nogle udgifter, der er en forskel i effekt, og så kan man jo begynde at dechifrere det og finde ud af, hvad det så er der er årsagen. Det behøver ikke at være dårligt eller mismanagement fra forvaltningens side eller fra borgmesterens side. Det kan være, at det, borgmesteren har lavet, faktisk er rigtig godt, det kunne principielt godt tænkes, men at man bare har en forskel, fordi der er nogle andre forhold.

Jeg er sådan lidt optaget af det, som Carl Christian Ebbesen også er optaget af, nemlig, og lad mig lige gøre en parallel først. I folkeskolen ved vi, at hvis der ...

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Tiden er desværre gået, det er kun korte bemærkninger. Vi giver ordet til borgmester Anna Mee Allerslev for at svare.

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Først til Carl Christian Ebbesen fra Dansk Folkeparti. Jeg prøver ikke at tage jer til indtægt for en dårlig integrationspolitik. Jeg prøver bestemt bare at give DF en del af æren for den gode integrationspolitik, vi har her i København.

Carl Christian Ebbesen spørger mig i den forbindelse, om antallet er et problem i sig selv. Det tror jeg godt, Carl Christian Ebbesen ved, at jeg ikke mener. Det er ikke, fordi jeg ikke har fokus på, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

der selvfølgelig er forskel på, om vi har at gøre med en lille eller en stor gruppe. Det, der alene var min pointe, var, at man ikke kan sammenligne en by, som har 28 indvandrere eller 7 indvandrere, med en by, som har 2.000. Det tror jeg, at Carl Christian Ebbesen også anerkender i forhold til, hvilke løsninger der så kan gøres gældende.

Min anden pointe var, og det er også lidt til Mogens Lønborg, at det rent faktisk er vigtigt, hvilke slags indvandrere, vi har at gøre med. Der er forskellige grupper med forskellige behov, ligesom der selvfølgelig er forskellige grupper med forskellige behov, når vi kigger på borgere med rent dansk baggrund.

Flemming Steen Munch fra Venstre spørger, om vi har særlig fokus på indvandrerkvinderne i København. Igen kan jeg svare både ja og nej. Nej, fordi vi har den overordnede politik, at vores politik, den kernetrift, vi har, skal virke for alle, men ja, fordi vi anerkender, at der er forskel på folk, der er forskel på grupper. Derfor har vi bl.a. en fremskudt beskæftigelsesindsats, en fremskudt sprogindsats. Og især vores fremskudte sprogindsats servicerer, hjælper kvinder med anden etnisk baggrund dér, hvor vi er til stede. Vi kan se, at det stort set kun er kvinder, der bruger tilbuddet, selv om vi også har gjort, hvad vi kunne, for at få mænd til at bruge tilbuddet. Så det har altså været en stor succes blandt indvandrerkvinder.

Derudover har vi også det projekt, som vi alle sammen kender til, nemlig bydelsmødre, som tager ud i kvindernes hjem og sørger for at være en brobygger, en dialogkonsulent, oplyser om, hvilke ydelser vi har som kommune, sådan at man får gjort de ydelser, vi har, mindre farlige, mere tilgængelige, mere brugbare for lige netop indvandrerkvinderne.

I forhold til Mogens Lønborgs kritik af, at jeg anvender et udtryk som æbler og pærer, så ved jeg ikke, om det er meget radikalt, men på den ene side kan jeg godt forstå Mogens Lønborg, på den anden side er jeg uenig. Det undrer mig egentlig, at Mogens Lønborg, som jo er kendt for at være BR's statistiker, kan sige, at der ikke er forskel på en lille og en stor by. Det er jo derfor, man bl.a. sammenligner nogle byer, der har samme rammebetingelser.

Det er ikke, fordi jeg ikke anerkender, at vi kan lære noget af Lemvig eller Lolland-Falster, og jeg tror, at de, der kender, hvordan jeg arbejder, ved, at jeg gør en dyd ud af at lære fra alle kommuner, både store og små. Men jeg synes bare ikke, det er rimeligt at stille et regnestykke op som det, der er gjort af Carl Christian Ebbesen, når man skal se på, hvor besparelspotentialet ligger.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Lad mig skynde mig at sige, at det jo ikke er mig, der har lavet den her beregning. Det er Ugebrevet A4, der har fået LG Insight til at lave den her undersøgelse, og der har man sammenlignet, hvad koster flygtninge og indvandrere i gennemsnit for de forskellige kommuner. Der er svaret, at i København koster en indvandrer gennemsnitligt dobbelt så meget, som denne eksempelvis gør i nogle af de kommuner, der er bedst til at integrere. Det er integrationsborgmesteren da nødt til at forholde sig til.

Og så hører jeg forklaringer om, at man skal sammenlignes med nogle andre klynger, og det er, fordi de, der har 28, har nemmere ved det end dem, der har 2.000. Jamen jeg er da sådan set ikke uenig i, at de har det nemmere. Det er jo derfor jeg måske også bare stille og roligt kan undre mig over, at Det Radikale Venstre og selv integrationsborgmester Anna Mee Allerslev har været ude og sige, at der skal endnu flere indvandrere til København. Altså løsningen må så være, at vi stopper op for øget indvandring og så får fokus på at få dem i arbejde og få dem integreret, som allerede er her. Det håber jeg, integrationsborgmesteren er enig i.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

Flemming Steen Munch (V): Jeg vil rose borgmesteren for på så kort tid, som vi begge to har siddet herinde, har været i stand til at tilegne sig det ypperligste i det politiske håndværk, nemlig at kunne tale uden om konkrete spørgsmål.

Jeg vil genfremsætte mit spørgsmål om denne gruppe, fordi det kan undre mig, at et stort antal mennesker har formået i 10-15 år at styre uden om ethvert krav om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Det, jeg godt kunne tænke mig at få et svar på, er, hvordan det kan lade sig gøre.

Borgmester **Anna Mee Allerslev:** Til Flemming Steen Munch: Vi er jo enige om, at det med at se på, hvordan de lediges rådighedsforpligtelse bliver forvaltet, uanset om man er indvandrerkvinde, ikkeindvandrerkvinde eller indvandrermand eller ikkeindvandrermand, er et sted, hvor vi kan forbedre vores indsats. Det er jo derfor Venstre bl.a. har været med til sammen med alle de andre partier undtagen Enhedslisten at lave forsøg med nytteaktivering. Nu kan vi se med den nye kontanthjælpsreform, at det bliver en integreret del og en fast del af alle kommuners praksis.

Jeg tror, at det er vigtigt, at man ikke kun, det tror jeg, at Flemming Steen Munch også er enig i, spiller på én tangent. Jeg tror, det er vigtigt, at vi har forskellige former for at prøve de forskellige grupper og de forskellige individers rådighed. Jeg tror, at der er nogle ting, der skal til for nogle borgere, og noget for nogle andre. Men jeg er enig i, at det selvfølgelig ikke går, at der er nogle, der går 5, 10, 15 år uden at få prøvet deres rådighed, fordi vi selvfølgelig skal hjælpe de borgere bedst muligt, enten ved at give dem et skub ud på arbejdsmarkedet, sørge for, at de søger nogle flere job, eller hjælpe dem med andre problemer, fordi der ofte er andre problemer, hvis man har været uden for arbejdsmarkedet i over 5 år.

Men jeg vil også vove den påstand, at der ikke er mange borgere i København, som har gået på kontanthjælp i 15 år uden at være i kontakt med os. Det vil i hvert fald være et brud med reglerne.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er ikke flere, der har ønsket ordet til denne forespørgsel... var du ikke færdig med at svare? (Borgmester *Anna Mee Allerslev*: Jo, jeg opfattede bare ikke Carl Christian Ebbesens spørgsmål som et spørgsmål). Vi beder Carl Christian Ebbesen om at gentage det spørgsmål.

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen det vil jeg gøre kort: Om borgmester Anna Mee vil svare på det spørgsmål, jeg stillede i forrige runde.

Borgmester **Anna Mee Allerslev:** Jeg opfattede ikke Carl Christian Ebbesens spørgsmål som et spørgsmål, men mere en konstatering af, at vi var enige om at være uenige.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så siger vi tak til borgmesteren, og så beder vi Klaus Mygind om at komme op i 2. runde.

Klaus Mygind (F): Jeg vil godt kommentere forespørgslen på SF's vegne.

Jeg synes jo også, det er en rigtig interessant artikel, den der er i A4. For mig handler det om, at vi løbende skal forbedre vores beskæftigelsesindsats, og det har vi også meget fokus på. Man kan sige, at Randers jo er med i 6 by-samarbejdet, så derfor har vi også samarbejde med dem omkring det.

Der, hvor jeg ser, at Randers er dygtig, er, at de er bedre til virksomhedskontakten. Derfor har vi jo også i beskæftigelsesplanen for 2013 arbejdet på, at vi i Københavns Kommune skulle blive meget bedre til virksomhedskontakten og afsætte ressourcer og prioritere ressourcerne derovre. Det har vi gjort.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

Samtidig er København også god – vi fik faktisk meget ros fra Foreningen af Nydanskere på det sidste udvalgmøde for vores arbejde med mangfoldighedsledelse og Københavns Kommunes mangfoldighedscharter, som virksomhederne tilslutter sig.

Det er klart, at Lemvig er en helt anden by end København. Jeg ved det, jeg har faktisk boet der engang. Men det kan vi selvfølgelig også lære noget af, fordi det, der er en af pointerne omkring Lemvig, er, at der er kontakten meget tættere for de flygtninge, der kommer til byen, og det sociale netværk kan man sige er tættere. Det arbejder vi også på ved, at vi har værtsprogrammet, som vi prøver at udvikle. Står det til SF, så skal vi udbygge værtsprogrammet væsentligt, fordi på den måde får flygtningene en tilknytning til byen.

Der bliver spurgt i forespørgslen om praktik og sprog. For mig at se skal vi kombinere virksomhedspraktik og alle former for praktikker, men samtidig skal der ligge sprogundervisning med det samme. Virksomhedspraktik og sprogundervisning skal gå hånd i hånd.

Til sidst til Flemming Steen Munch: At indvandrerkvinder har været i over 10 år i systemet, er selvfølgelig helt uholdbart, og der er rigtig mange initiativer for at få det ændret, men det kunne jo skyldes, at de så også var placeret på den der match 3-ordning, som jo var en opfindelse af den tidligere regering.

Mogens Lønborg (C): Nu er det ikke, fordi vi skal tage en langhåret statistisk snak i aften. Jeg vil dog bare sådan i al stilfærdighed sige til borgmester Anna Mee Allerslev, at en forudsætning for en meningsfuld statistisk analyse er jo lige præcis, at der er variation, variation mellem analyseenhederne. Det er jo det, der er interessant, når man sammenligner Lemvig, Randers og København. Det er at finde ud af, hvad det er for nogle forskelligheder. Det er jo ikke, fordi vi så skal sige, jamen så er vi dårligere eller bedre, men det kan jo give os noget viden om, hvad det er der gør, at nogle forhold er på en måde et sted og på en anden måde et andet sted, netop ved at kigge på de forskellige enheder.

Ud over, at jeg vil foreslå, at vi måske laver en studietur til Lemvig eller Randers, vi behøver ikke at rejse over Dammen hver gang, Randers er måske faktisk meget godt, som Klaus Mygind siger, de er også med i 6 by-samarbejdet, synes jeg, at godt vil bore lidt i det med, hvad det er for nogle forhold, der er i København. Det er jo evident, at vi har mange med anden etnisk baggrund, vi har mange indvandrere i København både i absolut antal, nu bliver det lidt statistik igen, og så andelen.

Lad mig lige lave en parallel til noget, hvor jeg synes, det er illustrativt, at der tør man godt tage fat i det med antallet. I folkeskolen er der lavet en analyse, der viser noget om, at hvis klassens sociale funktion med etniske skal være god, så skal man sætte et maks. på omkring 20-25 pct. Hvis en klasse får en større etnisk andel end 25 pct., så går det galt, og så tager typisk dem med dansk etnisk baggrund deres børn ud af klassen. Det er sådan mere eller mindre videnskabeligt bevist.

Så kunne jeg godt tænke mig, om borgmesteren, som jo har ansvaret for det område, ville være optaget af at finde ud af, om der er en problematik, der hedder, hvor stor en koncentration af folk med anden etnisk baggrund, man har. Er det f.eks. – nu vil jeg gerne have, at borgmesteren sådan set er meget optaget af at høre efter, hvad der bliver spurgt om, jeg venter lige, til borgmesteren er færdig med den samtale nede i salen. Jeg tror heller ikke, borgmesteren hørte alt, hvad jeg sagde om skoleparallellell, men det kan så være, at vi alligevel kan få lidt svar på det.

Men jeg kunne godt tænke mig at få belyst, om borgmesteren overhovedet ikke er optaget af den andel, der skal integreres i et samfund. Det er jo en social proces, som man kan anskue fra en sociologisk synsvinkel. Det er ligegyldigt, om det er 5 pct., eller det er 30 pct., eller det er 50 pct. Er udfordringen den samme, gør det ingen forskel. Hvis ikke det gør det, så vil jeg gerne have, at borgmesteren med hele det forvaltningsapparat, borgmesteren har til sin rådighed, kommer og beriger os andre med, hvilke undersøgelser i Danmark og uden for Danmark, der måtte be- eller afkræfte, hvorvidt den tese,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

borgmesteren måtte gå ud med, er rigtig, altså at det har overhovedet ingen betydning, det er fuldstændig ligegyldigt, hvor mange man skal integrere i det danske samfund, opgaven er den samme.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anne Mee Allerslev**: Man lærer jo på forskellige måder, når man har sådan en manduktionstime, Mogens Lønborg. Det, der i virkeligheden var grunden til, at jeg lige lændede mig ind over bordet, var, at en af vores skolepolitikere forsøgte at redegøre for, hvad det var for nogle tal, der blev nævnt heroppefra.

Men jeg tog i virkeligheden ordet for lige at sige, at der ikke er nogen tvivl om, at jeg gerne vil lære af alle kommuner. Jeg vil gerne lære af Lemvig og Randers og Lolland. Det eneste, jeg forsøgte at sige, åbenbart ikke særlig tydeligt, var til Carl Christian Ebbesen, at jeg ikke synes, det var rimeligt at tro, at man kunne spare de summer, som LG Insight og Carl Christian Ebbesen påpegede, fordi der er tale om fuldstændig forskellige rammebetingelser og forskellige indvandrergupper. Det var det eneste, jeg sagde. Selvfølgelig kan vi lære af alle, og det vil vi, og det skal vi.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet i anden runde til Carl Christian Ebbesen, værsgo.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg har faktisk et meget, meget, meget oprigtigt ønske om at sikre en god og en ordentlig integration af de indvandrere og flygtninge, som bor i København. Jeg har et oprigtigt ønske om at gøre op med De Radikales og venstrefløjens fejlslagne integrationspolitik, som ikke har virket.

Nu har vi her en undersøgelse, som Ugebrevet A4 har lavet. De er jo ikke just kendt for at være et højreorienteret eller et Dansk Folkeparti-venligt ugeblad, tværtimod. De er jo ligesom kendt for at have rødder ovre i fagbevægelsen. De har nu valgt at gøre det store stykke arbejde at lave nogle beregninger af, jamen hvad koster det i gennemsnit i forhold til en fejlslagen integration på flygtninge- og indvandrerområdet? Det koster i gennemsnit for københavnere 45.000 kr. pr. flygtning og indvandrer. Det synes jeg er uhyre store summer. Hvis man lægger de tal sammen, så er det et beløb på 300 mio. kr., 300 mio. kr. om året, det er rigtig mange penge.

Så vi har en opgave foran os, og det er at få vores integrationsindsats til at lykkes. Vi kan få den til at lykkes, uanset hvilken snakken udenom-model, den radikale integrationsborgmester står her og kommer med og kommer med alle mulige mærkelige forklaringer om, at der er gode og dårlige indvandrere, og at det betyder noget, hvor de kommer fra og hvilken kulturel baggrund, de har, hvor nemme de er at integrere. Jamen det er jo helt nye toner. Det er, når man pludselig skal til at forklare, hvorfor man ikke har succes med den førte integrationspolitik.

Jeg tror, vi er nødt til at gå på to ben. Jeg tror, vi meget benhårdt er nødt til at tage fat om nældens rod. Vi er nødt til at lære af de bedste kommuner her i landet. Vi er nødt til at gå ud og se, hvad de laver. Vi behøver ikke at tage til store, fremmede lande og finde ud af, hvad man gør, eller bekræfte hinanden i, at mangfoldighed er godt. Nu har vi set sort på hvidt, at mangfoldigheden i København tilsyneladende har en udgift på 45.000 kr. i gennemsnit pr. indvandrer og flygtning, og at det sammenlagt koster 300 mio. kr. om året.

Men hvis bare vi begynder at gøre en indsats og gøre det, som de andre kommuner kan finde ud af, så kan vi dog få nedbragt den udgift til det halve eller i hvert fald komme et godt stykke ad vejen. Jeg kan garantere for, at så længe jeg sidder i Københavns Borgerrepræsentation, vil jeg blive ved med at bide i haserne og sørge for, at det er her, vi skal gøre en massiv indsats, for det er dyrt for københavnere, men det er da også en skam for de indvandrere, der bor her, at de ikke kan få et arbejde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ja tak, så er der ikke flere, der har ønsket ordet til denne forespørgsel, og dermed er forespørgslen... (*Mogens Lønborg*:... ny runde). Nej, jeg har afsluttet forespørgslen. Vi går videre i dagsordenen, og næste punkt på dagsordenen er... (*Mogens Lønborg*: Jeg trykkede mig ind...). Man diskuterer ikke med formanden. (*Mogens Lønborg*: Gør man ikke?). Nej, forespørgslen er afsluttet. (*Mogens Lønborg*: Jeg sidder og trykker mig ind.). Men der er ikke nogen, der er registreret. Da jeg afslutter forespørgslen, er der ingen, der er registreret. (*Afbrydelse af Mogens Lønborg*). Nej, nej, men hvis der er fejl i Mogens Lønborgs system.... Hvad er det, Mogens Lønborg ønsker at sige til forretningsordenen? (*Mogens Lønborg*: Jeg vil bare sige, at jeg har trykket mig ind, og så virker det ikke, fordi jeg har lige fået at vide, at der kom en 2. runde). Jamen vi har været igennem 2. runde; det var slutningen på 2. runde, Carl Christian Ebbesen havde. Vi kan ikke blive ved. Jeg bliver nødt til at bede ... Mogens Lønborg har ordet til forretningsordenen; så må Mogens Lønborg redegøre for, hvad for en paragraf i forretningsordenen vi taler om. (*Mogens Lønborg*: Jeg mener ikke, mødelederen har sagt, at vi nu går over til 2. runde). Jo, jeg har; vi har for længst overstået 2. runde, og Mogens Lønborg har haft ordet i 2. runde. Nu må vi stoppe. Jeg beder Mogens Lønborg om at stoppe. (*Afbrydelse af Mogens Lønborg*). Må jeg bede Mogens Lønborg om at stoppe. Vi har for længst overstået forespørgslen og er gået over til dagsordenens punkt 14.

Forespørgslen blev besvaret.

=====

14. Medlemsforslag om forskønnelse af "Latinerkvarteret" samt området omkring Vor Frue Kirke (2013-36436)

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen, Teknik- og Miljøforvaltningen samt Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen i samarbejde at udarbejde en helhedsplan for Latinerkvarteret og området omkring Vor Frue Kirke, som både tager højde for utrygheden i nattelivet og generel forskønnelse af området,
2. at helhedsplanen forelægges Borgerrepræsentationen senest 1. juni 2013, samt
3. at forslagene indgår i budgetforhandlingerne om Budget 2014
(Stillet af Det Radikale Venstre)

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Forslaget er stillet på baggrund af det faktum, at vi desværre har hadforbrydelser i Danmark og i København. Vi har 12.000 personer på landsbasis, som mener selv, de giver udtryk for, at de har været udsat for en hadforbrydelse. Der er 8.824 personer, som mener, det er racistisk begrundet, og der er 3.176 personer, som mener, det er homofobisk begrundet. Desværre har vi kun 113 anmeldelser i forhold til det racistiske motiv og 17 anmeldelser i forhold til det homofobiske motiv. Samtidig ved vi, at 10 pct. af befolkningen giver udtryk for, at de har været udsat for en hadforbrydelse, 4 pct. på grund af race og 4 pct. på grund af seksuel orientering.

27 pct. af de anmeldelser, der rent faktisk sker, selv om det er alt for få, sker i København. Vi ved, at København er en af de byer, der er allermest udsat for hadforbrydelser, uanset om vi kender de eksakte tal eller ej. Tallene var blot en indledning, for at I kunne se, hvor besværligt og komplekst et område, vi har med at gøre.

Det, vi til gengæld kvalitativt ved, er, at området i Indre By omkring det, som vi populært sagt kalder Latinerkvarteret, er et af de mest udsatte områder. Vi ved det på grund af vores tryghedsindeks, som viser, at det er et af de få områder i byen, som har brug for en markant intensiveret indsats, og vi ved det på grund af den dialog, vi har haft med LGBT-miljøet om lige netop Indre By.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

Derfor har vi stillet et forslag, ikke på grund af den politiske debat, der har været, men på baggrund af de dialoger, de workshops, de indsatser, vi har haft med bl.a. LGBT-miljøet, om, at man bygger videre på den gode, positive udvikling, der er i Indre Bys Latinerkvarter om dagen, og samtidig sørger for, at området kan blive trygkere om natten.

Vi vil gerne have en helhedsplan for området, vi ved, den allerede er på vej, og vi vil gerne have, at den helhedsplan kommer til at tage stilling til netop den her trygheds- og sikkerhedsdagsorden ved, at der kommer til at indgå forslag og en vurdering af de forslag som f.eks. at lukke og afspærre for biler torsdag, fredag og lørdag nat helt eller delvis, eller andre trafikale løsninger, som kan bidrage til, at det bliver et mere trygt område, og selvfølgelig også bedre belysning.

Så inden et af jer medlemmer af Borgerrepræsentationen siger, hvorfor biler har noget at gøre med utryghed og hadforbrydelser i Indre By omkring Latinerkvarteret, så vil jeg skynde mig at sige, at det, det handler om, er, at vi har hørt fra LGBT-miljøet og fra andre i området, beboere bl.a., at noget af det, der skaber størst utryghed, er de mange gennemkørende biler, som er i området netop torsdag, fredag og lørdag nat, hvor man kaster flasker ud fra bilerne og i de allerværste tilfælde stiger ud og udøver vold mod de beboere eller borgere, som befinder sig i området netop i den periode.

Vi har understreget flere forskellige steder, at det ikke nødvendigvis er en fuldstændig afspærring, vi ønsker. Vi ønsker bare en undersøgelse af, hvad det er vi kan gøre nu og her for at komme problemet til livs, bl.a. ved byudvikling, trafikale løsninger og bedre belysning.

Højrefløjen har kritiseret os for at ville gøre for meget, venstrefløjen har kritiseret os for at gøre for lidt. Jeg tror, det er vigtigt, at vi handler nu og her, evaluerer og selvfølgelig også sørger for, at alle de initiativer, vi tager, er en del af en helhedsplan, er en del af en sammentænkt løsning.

Men jeg synes også, det er vigtigt, at vi går fra skåltalerne til handling. Noget af det, som vi kan som politikere på Rådhuset, er at understøtte politiets arbejde, for jeg er fuldstændig enig med dem, som påpeger, at det er jo en politimæssig opgave i sidste ende at stoppe hadforbrydelser. Men vi kan rent faktisk understøtte politiets arbejde via byudvikling, bedre belysning, måske nogle trafikale løsninger, som vi har set i andre storbyer i Europa.

Derfor undrer det mig også, at der er nogle medlemmer af Borgerrepræsentationen, som bruger som begrundelse for, at de ikke vil stemme for forslaget eller udvalghensvis det, at byudvikling ikke har noget at sige i forhold til kriminalitetsbekæmpelse og tryghed, især fordi politiet siger det modsatte, især fordi vi kender eksempler fra andre europæiske byer, hvor det rent faktisk har virket, og især fordi vi selv, når det handler om Sikker By og Indre Nørrebro og andre steder på Nørrebro, anerkender, at lige netop byudvikling og tryghedsskabende initiativer gennem byudvikling kan være med til at sætte en stopper for det og i hvert fald hjælpe politiets arbejde.

Så jeg synes, det er rigtig ærgerligt, at S, SF og Enhedslisten ikke vil tage det her som et konstruktivt indspark til debatten og inddrage det i den debat, der kommer i udvalget om den helhedsplan, der kommer, og i stedet bare pure afviser det her forslag.

Borgmester Ayfer Baykal: Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg synes, det er et meget sympatisk forslag, De Radikale har stillet. Men samtidig med det er jeg nødt til at gøre De Radikale opmærksom på, at de i budgettet for 2013 sammen med resten af budgetpartierne bestilte et forslag til bedre forhold for fodgængere og cyklister i Stræderne samt bedre sammenhæng mellem Stræderne og Rådhuspladsen.

Den bestilling arbejder teknik- og miljøforvaltningen på i samarbejde med andre forvaltninger og interessenter. Jeg forventer, at arbejdet er færdigt i juni, således at vi kan få det politisk behandlet inden sommerferien, så vi også har mulighed for at få det med til budgetforhandlinger efter sommerferien. Det betyder jo, som borgmesteren netop lige sagde, at vi kan holde op med at snakke og gå til handling.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

Og så vil jeg også gerne understrege, at der er flere vigtige problemstillinger, der skal belyses og prioriteres i helhedsplanen. Derfor vil forvaltningen også få inddraget Indre By Lokaludvalg, Nørre Kvarters Beboerforening, Københavns City Center, Wonderful Copenhagen, Horesta, politiet, LGBT Danmark og brugerne af området i samarbejdet om den samlede helhedsplan.

Derfor må jeg sige, at jeg ser De Radikales medlemsforslag som en gentagelse af en bestilling, som allerede er sat i gang, hvorfor vi derfor også stemmer imod forslaget. Det er ikke, fordi vi er imod indholdet, men fordi vi ved, at arbejdet er rigtig godt i gang, og vi ønsker ikke at forhale sagen. Vi afgiver derfor en protokolbemærkning sammen med Enhedslisten og Socialdemokraterne, som går på:

"Enhedslisten, SF og Socialdemokraterne støtter tanker om en helhedsplan for Latinerkvarteret, hvori der bl.a. sikres tryghed for mennesker, der bor og færdes i området. Partierne ønsker at fastholde den allerede indgåede aftale mellem partierne bag budgettet for 2013, hvor der er bestilt en helhedsplan for Stræderne i området mellem Rådhuspladsen og Nørregade. Teknik- og miljøforvaltningen udarbejder dette til præsentation for Teknik- og Miljøudvalget, Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen ultimo juni 2013."

Jakob Hougaard (A): Som integrationsborgmester Anna Mee Allerslev rigtig nævnte her i sin motivering, så er det her et forslag, der udspringer af De Radikales forslag om at lukke Indre By for biler som et initiativ for at bekæmpe hatecrimes. Uanset hvordan man bløder det op, så er det et meget drastisk forslag, synes jeg, og virkelig noget, man skal tænke sig grundigt om, inden man kaster sig ud i den slags ting.

Det er sådan, at når man siger, at man skal gå fra skåltaler til handling, jamen så bør man også have et blik for, hvad der faktisk er gjort, og jeg har jo selv været integrationsborgmester og har sammen med Beskæftigelses- og Integrationsudvalget arbejdet meget seriøst med hatecrimes. Vi har haft dialog med de parter, som er med, vi har haft kontakt til Institut for Menneskerettigheder, og vi har haft konferencer, og vi har haft iværksat en række initiativer, der skal sikre, at det her bliver dokumenteret, at man som homoseksuel eller anden minoritet har et sted, man kan gå hen med sin oplevelse.

Vi har haft dialog med politiet, og jeg ved, at politiet også tager det meget seriøst. Det er selvfølgelig, fordi vi Socialdemokrater er ekstremt optaget af, at København er en tryk by. Det var en del af vores program, da vi gik til valg sidst, og mange af de initiativer, der er iværksat i København i den her valgperiode, har forsøgt at adressere noget af det, der er problemet, bl.a. i forhold til hatecrimes.

Jeg synes, det er helt forkert, når De Radikale her efterlyser mere handling, og når de så kommer med forslag, der er så drastiske, jamen så synes jeg ærlig talt, at det er problematisk.

Det er ikke mit generelle indtryk, at København er blevet et meget utrygt sted, og de målinger, vi laver, viser jo også det modsatte. Målingerne peger også på, hvor i byen vi skal sætte ind, og det vil vi også gøre. Det har vi haft med i vores budgetforlig, og det er selvfølgelig en indsats, vi vil gøre sammen med lokaludvalg og andre, trafiksanering, tryghed, belysning osv. Det er noget, der er på dagsordenen. Og så synes jeg ikke, at De Radikale skal komme her og ligesom kapre dagsordenen for at få lidt medieomtale med et forslag, som vi andre sådan set allerede har vedtaget, at vi vil arbejde for.

Når det så er sagt, så er spørgsmålet om hatecrimes ikke noget, man kan regulere sig ud af ved at sætte nogle skilte op ude i trafikken. Det er også en mærkelig forestilling, at nogle bestemte typer i biler skulle være mere tilbøjelige til at begå hatecrimes end andre. Hvor ved borgmesteren det fra? Det er der ikke nogen dokumentation for. Ja, faktisk er det lidt fordomsfuldt, synes jeg, og man skal også passe meget på, når vi taler om hatecrimes, at lade debatten blive forfladiget ned til et niveau, hvor man faktisk ikke tager emnet seriøst.

Hatecrimes er rundtom i verden et meget vigtigt emne. Der er mennesker, der bliver slået ihjel, fordi de har en anden etnisk baggrund, en anden seksuel observans. Sådan er det selvfølgelig ikke i Danmark eller i København, men vi har alligevel også set eksempler her i København, hvor vi må råbe

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

stop og gøre noget. Det er også derfor, vi har lavet de kampagner i København, som vi har lavet. Den seneste, Sig fra nu, hvor man kan gå ind på nettet, er en af de kampagner.

Vi skal tage det meget seriøst, vi skal lytte til dem, der oplever det her. Og i det hele taget er det vigtigt, at historierne kommer frem, og at man tager debatten på holdninger. Og så synes jeg, at man skal lade det her med belysning og omkørsler og stopforbud og ud med bilerne og alle mulige andre dagsordener ligge til en anden debat om det. Så lad os holde fokus på det og det, der skal gøres for hatecrimes, og så lad os tage debatten om sikker Indre By og trafikomlægninger i en anden debat.

Derfor støtter jeg selvfølgelig de andre partier her, som siger, at det her paradeforslag fra De Radikale stemmer vi ned, og så følger vi i øvrigt den plan, som vi har lagt mellem de partier, der har indgået budgettet.

Morten Kabell (Ø): Jeg synes i virkeligheden, det er positivt, at Det Radikale Venstre kommer med et forslag, der både vil bekæmpe biler og hatecrimes. Det er jo to elementer, som jeg hver for sig synes er ganske positive. Jeg har muligvis lidt svært ved at se sammenhængen.

Men selvfølgelig er Det Radikale Venstres forslag som sådan velmenende, det er bare blottet for enhver analyse af problemerne i området. Det afspejler forelæggelsestalen også. Det får så være. Men forslaget er jo i bund og grund unødvendigt, for, som både Socialdemokraternes og SF's ordførere har været oppe og sige, så har vi jo faktisk allerede aftalt en plan for området, vi har allerede aftalt, hvad det er der skal ske.

I budgetaftalen slås det jo netop fast, som det blev citeret, at teknik- og miljøforvaltningen skal fremlægge en plan for fredeliggørelse af Stræderne, således at vi kan få et område med en positiv udvikling til gavn for alle, der færdes deri.

Hvis vi skal vedtage Det Radikale Venstres forslag, så vil vi reelt set udskyde handling, vi vil ikke fremskynde den. Jeg har ærlig talt lidt svært ved at forstå, at det skal være det, Det Radikale Venstre vil, at vi ikke skal prøve at gøre noget ved det, at vi faktisk allerede er i gang.

Men vil Det Radikale Venstre selvfølgelig være med til generelt at fjerne bilerne fra Den Indre By, så vil Enhedslisten da gerne være med til det, det har vi ment i mange år. Men selv jeg med min holdning til biler har altså lidt svært ved at sætte lighedstegn mellem biler og hatecrimes.

Som en af dem, der faktisk har været udsat for hatecrimes på et tidligere tidspunkt, kan jeg sige, at det altså ikke var folk i bil, det var bare folk, der kom ganske stilfærdigt op mod os og så ellers bankede en af mine kammerater ned, fordi vi tillod os at gå og snakke om en fyr, han var glad for. Det havde absolut ingenting med biler at gøre. Det havde derimod noget at gøre med afstumpet opførsel, med en kultur, der grundlæggende var forkert, og som vi skal bekæmpe på alle mulige måder.

Men lad være med at blande tingene sammen, lad være med at slå mønt på hatecrimes og lad i øvrigt være med at foreslå noget, der allerede er aftalt.

Flemming Steen Munch (V): Det må selv for de mest talelystne være svært at trække den her debat rigtig langt ud på det her fremskredne tidspunkt, så det skal jeg heller ikke medvirke til.

Jeg havde ikke troet, det skulle overgå mig, men alligevel er det altså sket i aften, at jeg kommer til at rose en socialdemokrat for et glimrende indlæg. Jeg kan fuldstændig erklære mig enig med Jakob Hougaard i, at det er altså at skyde langt over målet, at man på grund af nogle få anmeldelser fra en bestemt interesseorganisation i København mener, at vi skal spærre en hel bydel af for biltrafik.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge forslagsstillerne, hvorvidt man har undersøgt, om disse påståede anmeldelser også er kommet til myndighedernes kendskab, eller det bare er nogle historier, som cirkulerer i et bestemt miljø. Man skal være meget, meget påpasselig, før vi følger op på den slags og bruger det til at begynde at detailregulere bl.a. biltrafikken i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

Jeg vil også godt advare imod, at man på grund af det her nu lige synes, at Middelalderbyen skal ligne Times Square i New York. Netop den dæmpede belysning, vi har i de her kvarterer, som omtales, bl.a. omkring Vor Frue Kirke, er jo med til at understrege det helt unikke i den del af en flere hundrede år gammel bydel, som vi har. Gå en tur en aften og nyd det delvise mørke og stilheden derinde; det kan rent faktisk lade sig gøre.

Så vi kan tilslutte os SF's, Enhedslistens og Socialdemokraternes bemærkninger, lad os nu vente, indtil der barsles med et væsentligt mere underbygget forslag end det, der foreligger i aften.

Karin Storgaard (O): Dansk Folkeparti er positiv overfor, at der kunne laves en plan på det her område. Vi mener, der kunne være en konstruktiv debat. Vi kan godt høre, at det siges, at det går ind i budgetaftalen, og at man derfor ikke kan have den debat, fordi man allerede har taget stilling til det. Men jeg ved ikke, er der noget juridisk til hinder for, at man kan tage det op og diskutere det alligevel? Jeg synes, der er mange ting i det, det ville være væsentligt at diskutere.

Jeg synes i øvrigt, det var et godt indlæg, den socialdemokratiske ordfører kom med.

SF taler jo også om, at man har en anden bestilling, men selv om vi har en anden bestilling, så mener jeg stadig væk, at man kunne samarbejde om det, tale om det, og hvorfor kan man ikke lave det om, hvis vi her har noget, der måske er bedre?

Men samtidig vil jeg sige, at Dansk Folkeparti ikke bryder sig om, at vi lukker byen af for bilerne. Vi mener, at der stadig væk skal være mulighed for at køre ind, vi mener også taxier, der er et stort behov for, at de kan køre ind og ud. Vi mener, der er noget med sikkerheden, vi mener ikke, der er tryghed nok, vi mener, vi skal prioritere det meget højt. Der mangler noget lys i området, måske også på kirken, men i hele området mangler der faktisk taget noget lys. Der skal altså noget bedre belysning. Og så vil Dansk Folkeparti også gerne have, at der kom noget kameraovervågning.

Men som sagt mener vi godt, at vi kan diskutere det nærmere, og vi vil høre forslagsstillerne, men også SF og Socialdemokratiet, om det ikke er noget, vi kan blive enige om at drøfte. Vi mener, det er vigtigt, at vi kunne stå sammen om denne her sag.

Jakob Næsager (C): Jeg har hidtil betragtet Det Radikale Venstre som et seriøst parti, men det begynder efterhånden at ebbe ud. Det har noget at gøre med, at man nu begynder at finde ud af, hvad kuren skal være, før man stiller diagnosen. Det plejer at være i den omvendte rækkefølge. I hvert fald så bærer forslaget præg af, at der skal sættes noget arbejde i gang, men man har allerede foreskrevet, hvad konklusionen er.

Det er også en underliggende tone, at alle problemerne, måske alle problemerne i byen, skyldes bilisterne. Det er da fair, at De Radikale nu toner rent flag, men hvis ens eneste værktøj er en hammer, så har man en tendens til at se alle problemer som søm. Og jeg og mit parti tror ikke på, at alle problemer i byen løses ved at begrænse bilerne.

Hvis De Radikale har dokumentation for, at de her hadforbrydelser skyldes bilisterne, så vil jeg meget stærkt opfordre til, at man indsender den her dokumentation til politiet, for det er jo strafbare forhold, og så må det jo være sådan, at de konkrete forbrydere bliver straffet.

Jeg bryder mig ikke om det her med at skyde med spredehagl, at fordi enkelte bilister begår noget kriminelt, så skal alle bilister straffes. Det har jo karakter af mobning, og det har vi jo taget afstand fra tidligere i aften. Den radikale borgmester og ordfører har oven i købet været på talerstolen flere gange og tale imod mobning. Jeg synes faktisk, det her forslag udråber bilisterne som de skyldige. Det er næppe alle bilister, der er skyldige.

Jeg håber, at vi kan højne debatten, og derfor vil vi gerne være med til at stemme det ned, og når så budgetpartierne kommer med et nyt forslag senere på året, så må vi se på, hvad der vil være en god

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 28. februar 2013

løsning, en god kur på den diagnose, der til den tid måtte være diagnosticeret. Men vi begynder ikke at stemme for en kur, før vi har fået problemet diagnosticeret. Så det bliver et nej fra os.

Borgmester Anna Mee Allerslev: Jeg er da ked af, at Morten Kabell ikke synes, jeg levede op til hans høje standarder på denne talerstol. Men hvad jeg er endnu mere ked af, er, at jeg oplever, at Morten Kabell og Jakob Hougaard er enormt arrogante, når de bare skyder forslaget ned.

Jeg synes, det er rigtig vigtigt, at vi, apropos det, som Jakob Næsager adresserede lige før, trods den manglende statistiske sikkerhed på det her område, hvor der er så mange mørketal, laver noget handling, som endda er gratis, som endda er ønsket i miljøet, og som beboerne, i hvert fald dem, som har henvendt sig til mig, at beboerforeningerne støtter op om, fordi de rent faktisk mener, det kan gøre en konkret forskel for både trygheden og sikkerheden i området.

Vi ved godt, at der er ved at blive arbejdet med en helhedsplan i teknik- og miljøforvaltningen, og det glæder mig da at høre, at teknik- og miljøforvaltningen har tænkt sig at inddrage andre forvaltninger i det arbejde. Vi er ikke blevet kontaktet endnu.

Men jeg synes, det er mærkeligt, at man, fordi man henviser til et arbejde, der allerede er i gang, ikke vil have indspark til det arbejde. Jeg er ikke vidende om, at den helhedsplan, der er ved at blive lavet, primært har fokus på at skabe øget tryghed og sikkerhed i forhold til de problemer, vi kan se på netop vores tryghedsindeks, som viser, at Indre By, Latinerkvarteret, er et ud af tre områder i byen, som har brug for en intensiveret indsats.

Jeg synes, det også er mærkeligt at høre Jakob Hougaard, som jeg ellers respekterer meget for det arbejde, der er blevet sat i gang i hans borgmesterperiode, sige, at når først der er blevet sat en masse gode ting i gang for de 3 år siden, han var borgmester, så behøver vi ikke at gøre mere. Det synes jeg er virkelig ærgerligt.

Jeg synes også, det er virkelig ærgerligt, at man påstår, at det her er et udtryk for paradeforslag, bare fordi man måske ikke selv var ude med det, og i stedet for behandler det som det, det er, et forslag, som rent faktisk tager en problemstilling seriøst, som rent faktisk forsøger at løse nogle problemer, der er nu og her, og også ønsker at se det i en større sammenhæng.

Jeg synes, vi i Det Radikale Venstre forsøger at behandle de forslag, der kommer, uanset hvem der har stillet dem, seriøst og ordentligt, og jeg synes, det er ærgerligt, at man, fordi man måske, jeg ved ikke, synes, Det Radikale Venstre har gået uden for nogle gængse normer, der er her i Borgerrepræsentationen, ikke vil tage det her forslag seriøst og dermed negligerer en handling, som rent faktisk er nødvendig lige nu og her.

Vi kan jo høre, at de partier, som ikke vil være med til at gøre noget, S, SF og Enhedslisten, ikke er enige om, hvad der skal ske. For Jakob Hougaard synes, det er for drastisk, og Ayfer Baykal fra SF har udtalt i pressen, at der bliver gjort alt for lidt, og at grunden til, at borgmesteren er imod, er, at jeg ikke ønsker at lukke hele Indre By for biler. Det her har ikke noget at gøre med biler eller ikke biler. Det har noget at gøre med at løse et konkret problem nu og her og finde en pragmatisk måde at skabe mere tryghed og sikkerhed i et område, som har fortjent det, og som har brug for det.

(Kort bemærkning).

Lars Weiss (A): Det havde muligvis hjulpet på velvilligheden over for det radikale forslag, hvis forslagsstillerne havde anskueliggjort, hvor forskellen ligger i forhold til det, der blev besluttet i budgetforliget, hvor De Radikale er en budgetpartner.

Den eneste forskel ... nej, der er to, hvis jeg skal være fair, i det forslag, som De Radikale er kommet med i forhold til budgetforliget. Den ene er, at De Radikale vil have rapporten 1. juni, budgetforliget siger ultimo juni. Det andet er, at beskæftigelses- og integrationsforvaltningen skal inddrages. Det er de to eneste forskelle, jeg kan se. Alle de ting, der nævnes som løsningsforslag, er noget, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

hører under Teknik & Miljø. Så hvis den radikale borgmester vil komme herop og forklare, hvor det adskiller sig fra det, vi alle sammen blev enige om i budgetforliget, så kunne det være, at vi blev oplyst på et lidt højere radikalt niveau.

(Kort bemærkning).

Lars Aslan Rasmussen (A): Til borgmester Anna Mee Allerslev. Jeg er sådan set ikke sur på borgmesteren og De Radikale. Jeg synes faktisk, det er en vigtig problemstilling at tage op, og jeg synes, det kun er fint, at man snakker om det her, nemlig at der er nogle, der ikke kan finde ud af at lade vores homoseksuelle medborgere være i fred.

Anna Mee Allerslev siger, at indretningen af byen kender vi andre steder fra har noget at gøre med kriminalitet og niveauet af kriminalitet. Har man nogen erfaringer fra andre byer, hvor det er indretningen, der har at gøre med folks tolerance over for homoseksuelle, altså hvordan skulle det hjælpe i forhold til det her?

(Kort bemærkning).

Borgmester **Ayfer Baykal:** Jamen jeg skal da skynde mig at sige, at der er ingen af os i denne her sal, der synes, at hadforbrydelser er acceptable, det kan vi hurtigt blive enige om.

Det, der er, er, at vi skal have et forslag på bordet, der netop kigger helhedsorienteret på Latinerkvarteret. Der er rigtig mange udfordringer, der skal løses i Latinerkvarteret, bl.a. hadforbrydelser, hvorfor vi netop også skal have inddraget alle forvaltninger, fordi borgmester Pia Allerslev har udfordringer med larmen og de mange beboerklager, hun får. Sundheds- og omsorgsborgmesteren har nogle sundhedsmæssige problemstillinger. Jeg som borgmester har, og mit udvalg har nogle trafikale løsninger, der skal kigges på, og der er hadforbrydelser. Der er rigtig mange aspekter.

Så jeg tror, det er vigtigt at holde fast i, at når vi kommer med den her helhedsplan, så skal vi kigge på, hvad det er for nogle udfordringer, der er i Latinerkvarteret, og bl.a. er hadforbrydelser en af de udfordringer, der er.

Så jeg synes, vi skal holde fokus på at sige, hvordan vi kan fremskynde denne her proces, og det er ikke ved særskilt at udvalghenviser eller tage beskæftigelses- og integrationsforvaltningen med ind i arbejdet, fordi det sker allerede.

Karin Storgaard (O): Dansk Folkeparti foreslår, at forslaget inddrages som et supplement til den helhedsplan, som er vedtaget på området. Derved henviser vi også sagen til Teknik- og Miljøudvalget.

Borgmester **Anna Mee Allerslev:** Det er Lars Aslan Rasmussen, som også i pressen har været ude og sige, at ordføreren ... nej, jeg ved ikke, om Lars Aslan Rasmussen er ordfører på det område, men at Lars Aslan Rasmussen ikke forstår, hvorfor byudvikling kan bidrage til øget tryghed og sikkerhed.

Jeg synes, det er mærkeligt, at Lars Aslan Rasmussen ikke anerkender, at byudvikling, f.eks. via øget belysning, via trafiksanering eller andre ting, bidrager til en mere sikker og tryk by. Jeg har på intet tidspunkt koblet det sammen med tolerance, så hvis det er en misforståelse fra Lars Aslan Rasmussen, så er han blevet fejlciteret i pressen.

Jeg synes især, det er mærkeligt, fordi Lars Aslan Rasmussens egen chef, overborgmester Frank Jensen, jo er med til at byudvikle bl.a. Nørrebro og andre steder i byen, netop med henvisning til, at det kan være med til at skabe tryghed og øget sikkerhed. Den linje vil jeg gerne være med til at fortsætte og støtte op om, og jeg tror, den også virker i Indre By.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

Jeg synes også, det er mærkeligt, at man lige pludselig ikke må være politiker mere, og at man lige pludselig ikke må tænke på tværs, og at man lige pludselig ikke må bidrage til at løse nogle af de problemer, som man ellers, når det går galt, har ansvaret for, netop hadforbrydelser og diskrimination.

Hvis begrundelsen alene er, at man ikke har fulgt de rigtige procedurer, så synes jeg, det er en mærkelig samarbejdsform og ikke en samarbejdsform, som vi normalt bruger i Borgerrepræsentationen, hvor man jo gerne må bidrage til løsninger, hvor man gerne må være konstruktiv, også selv om det ikke er ens eget – i gåseøjne – område. Jeg synes ikke, at politiske drillerier eller andre processer skal være med til at forhindre, at vi finder gode løsninger for borgerne, især ikke, når de her forslag rent faktisk er gratis og kan implementeres i morgen.

Så det er noget sludder, når Lars Weiss siger, at nogle af de forslag, vi kommer med, vil forsinke den proces, der er omkring en helhedsplan. Vi vil både være med til at implementere nogle af de forslag, der er nu og her, og evaluere på dem, sådan så man kan tage dem med i en helhedsplan på længere sigt, og vi vil også gerne være med til at vente, hvis det er det, som den ansvarlige forvaltning siger er nødvendigt for at få det her til at lykkes.

Men vi mener også, og det står vi ved, at de forslag, vi er kommet med, som vi selvfølgelig gerne vil have en faglig vurdering af, kan implementeres i morgen. Vi synes, det er ærgerligt, at politiske drillerier og fnidder her i Borgerrepræsentationen skal spænde ben for, at vi rent faktisk gør noget ved det problem, som vi ved eksisterer, nemlig at der kører biler – for stærkt, det er så en anden problematik – der er gennemkørende biler især torsdag, fredag og lørdag nat, hvorfra der sker kriminelle hændelser.

Det er ikke, fordi alle biler eller alle bilister i København er kriminelle, men vi ved bare, at der er en konkret problemstilling her, og her har vi givet en vurdering af eller et bud på, hvordan vi kunne løse problemet nu og her, samtidig med at vi gør noget på længere sigt. Det synes jeg ærlig talt er underligt, at man skal høre så meget grimt om oppe fra denne her talerstol.

(Kort bemærkning).

Lars Weiss (A): Jeg prøver igen: Hvordan adskiller det forslag, som den radikale borgmester kommer med, sig fra det, der står i budgetaftalen? Hvordan adskiller det sig? Hun siger, at jeg gik herop og sagde, at det ville tage længere tid. Nej, jeg fremhævede netop den eneste reelle forskel, der er på de to forslag: De Radikale siger 1. juni, budgetaftalen siger ultimo juni. Ud over det kan beskæftigelses- og integrationsborgmesteren så pege på, hvor forskellen er? Det er derfor, jeg siger, at der er ingen grund til at sætte en parallel undersøgelse i gang med at lave en helhedsplan. Vi er allerede i gang.

(Kort bemærkning).

Lars Aslan Rasmussen (A): Altså prøv lige, borgmester Anna Mee Allerslev, at slappe en anelse af. Altså jeg startede med at rose, at man overhovedet tager det her op, nemlig problemstillingen omkring hatecrimes mod homoseksuelle, hvorefter borgmesteren hidser sig fuldstændig op og heller ikke har tid til at høre efter, når man prøver at tage en seriøs diskussion om det her.

Så siger borgmesteren, at jeg ikke anerkender, at den måde, man indretter byen på, har noget med kriminalitet at gøre. Det gør jeg sådan set. Det har jeg ikke sagt. Jeg anerkender bare ikke, at det har noget med tolerance at gøre i forhold til homoseksuelle. Jeg mener, problemet stikker langt dybere. Jeg tror ikke, det hjælper at spærre af for nogle biler, jeg tror ikke, at der er nogen eksempler på, at det øger tolerancen. Angreb på homoseksuelle foregår desværre også andre steder i vores by. – Jeg kan se, at borgmesteren ikke har tid til at høre efter, og derfor er det nok vigtigere for borgmesteren at tage det her i pressen end heroppe i salen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 28. februar 2013**

(Kort bemærkning).

Flemming Steen Munch (V): Jeg vil da være forsigtig med at komme med alt for mange ting heroppefra, fordi så ryger beskæftigelses- og integrationsborgmesterens blodtryk da helt op i det røde felt.

Men jeg vil bare forsigtigt antyde, at en gennemførelse af det forslag, som ligger, om at forbyde biltrafik i Middelalderbyen, blot vil betyde, at hele Latinerkvarteret bliver omdannet til ét stort værtshus, hvor drikkeri m.v. vil brede sig ud over gaderne. I dag sker der trods alt det, at en forbipasserende taxa eller en anden bil får dem skubbet ind på gaden og måske ind på værtshusene.

Så det er naivt at forestille sig, at trygheden skulle blive større, bare fordi vi forhindrer biltrafik. Det kan godt være, at man kan stoppe et enkelt dåseølskast ud af en bil, men det er da også det eneste, man opnår.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Anna Mee Allerslev:** Jeg tror, at hvis Lars Aslan Rasmussen beder mig om at slappe af, så har jeg nok talt med for store bogstaver, fordi er der nogen, der har hidset sig op i pressen over den her sag på uvidende grundlag, så er det jo desværre Lars Aslan Rasmussen.

Jeg har aldrig på noget tidspunkt kædet udviklingen af Indre By og Latinerkvarteret sammen med tolerance. Uanset hvor meget Lars Aslan Rasmussen siger det, har jeg aldrig nogen sinde kædet det sammen. Det, som det her forslag handler om, er et bud på at løse et konkret problem nu og her og i forbindelse med en helhedsplan.

I forhold til Lars Weiss vil jeg bare sige, at vi *har* spurgt, om det ikke skal udvalgshenvises, sådan at det kan indgå i den helhedsplan. Det ønsker partierne ikke, som i øvrigt ikke er enige om, hvad der skal ske.

Socialdemokraterne synes, at det, vi har foreslået, er for vidtgående og fuldstændig henne i hampen. SF synes, det er alt for uambitiøst og ønsker at lukke hele Indre By for gennemkørende biler. Derfor forstår jeg ikke, hvorfor partierne er så meget imod, at vi kommer med en pragmatisk løsning på et problem, som i øvrigt lægger sig lige i midten af, hvad SF og Socialdemokraterne ønsker.

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Det her er meget, meget interessant, når man sådan observerer det lidt fra sidelinjen. Budgetpartierne her er jo internt i opløsning. Budgetpartierne ved ikke rigtig, hvad det er man er blevet enig om i en budgetaftale. Og i øvrigt er det de tre samme regeringspartier, der er blevet enige om at lave erhvervsskattelettelser, som de tilsyneladende også er lidt uenige om, hvordan og hvorledes det skal forholde sig.

Vi har også Amagerbrogade, hvor vi har spurgt indtil flere gange her i salen, hvad det er budgetpartierne er enige om. Spørger vi det ene parti, så siger de ét, og spørger vi det andet, så siger de noget andet, og spørger vi det tredje parti, så får vi et tredje svar. Det er næsten, ligesom da vi stemte om havnetunnelen, hvor de tre regeringspartier der også stemte hver sit.

Jeg vil opfordre til, når der fremover laves budgetaftaler her i huset, at budgetparterne så er enige om, hvad det er de aftaler.

Et forslag fra Dansk Folkeparti om at henvise forslaget til behandling i Teknik- og Miljøudvalget blev forkastet med 39 stemmer imod 8. 1 undlod.

For stemte: B og O.

Imod stemte: A, C, F, I, V, Ø og Signe Goldmann (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 28. februar 2013

Medlemsforslaget blev herefter forkastet med 38 stemmer imod 8. 1 undlod.

Før stemte: B og O.

Imod stemte: A, C, F, I, V, Ø og Signe Goldmann (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten afgav følgende protokolbemærkning:

”Enhedslisten, Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne støtter tankerne om en helhedsplan for Latinerkvarteret, hvori der blandt andet sikres tryghed for mennesker, der bor og færdes i området. Partierne ønsker at holde fast i den allerede indgåede aftale mellem partierne bag budget 2013, hvor der er bestilt en helhedsplan for stræderne i området mellem Rådhuspladsen og Nørregade. Teknik- og Miljøforvaltningen udarbejder dette til præsentation for Teknik- og Miljøudvalget, Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen ultimo juni 2013.”

Følgende sager blev behandlet for lukkede døre:

15. (FORTROLIG): Opgradering af operativsystem på administrative pc'er (2013-1498)

=====

16. (FORTROLIG): Salg af matr.nr. 484 Kongens Enghave beliggende Molestien 4, 2450 København SV (2012-97637)

=====

17. (FORTROLIG): Sundbyøsterhal II - Fællesindstilling om salg af grund og køb af idrætshal (2012-181053)

Mødet sluttede kl. 20.47.